

Univerzita Palackého v Olomouci
Fakulta tělesné kultury

ORGANIZAČNÍ A PRÁVNÍ STRUKTURA FOTBALOVÉ ASOCIACE

Diplomová práce
(bakalářská)

Autor: Radek Šikola, Management volného času a rekreace,
bakalářské studium, kombinovaná forma
Vedoucí bakalářské práce: Mgr. Jiří Kubíček

Olomouc 2013

Jméno a příjmení autora:	Radek Šikola
Název diplomové práce:	Organizační a právní struktura fotbalové asociace
Pracoviště:	Katedra rekreologie
Vedoucí diplomové práce:	Mgr. Jiří Kubíček
Rok obhajoby diplomové práce:	2014

Abstrakt

Bakalářská práce se zabývá problematikou fungování největšího občanského sdružení (spolku) v České republice – Fotbalové asociace ČR. Charakterizována je její rozsáhlá organizační struktura, a to jak z pohledu její poměrně členité hierarchie v rámci národního svazu, tak také v závislosti na vliv mezinárodních fotbalových institucí FIFA a UEFA. Objasněna je otázka autonomie fotbalu na státních orgánech, stejně jako fungování spolku dle nového občanského zákoníku.

Klíčová slova: Sportovní právo, fotbalová asociace, Fotbalová asociace ČR, autonomie sportu, struktura fotbalu, profesionální fotbalista

Souhlasím s půjčováním diplomové práce v rámci knihovních služeb.

Author's first name and surname:	Radek Šikola
Title of the master's thesis:	Organizational and legal structure of the Football Association
Department:	Department of Recreology
Supervisor:	Mgr. Jiří Kubíček
The year of presentation:	2014

Abstract

The bachelor thesis deals with the largest civic association in the Czech Republic - Football Association of the Czech Republic. Its extensive organizational structure is characterized, both in view of its relatively ragged hierarchy within the National Union, and also dependence on the influence of international football body FIFA and UEFA. The issue of football autonomy and dependence on the state authorities is clarified, as well as the functioning of the association under the new Civil Code.

Keywords: sports law, football association, Football Association of the Czech Republic, autonomy of sport, structure of football, professional football player

I agree the thesis paper to be lent within the library service.

Prohlašuji, že jsem bakalářskou diplomovou práci zpracoval samostatně pod vedením Mgr. Jiřího Kubíčka, uvedl všechny použité literární a odborné zdroje a dodržoval zásady vědecké etiky.

V Olomouci dne 10. 12. 2013

.....

Děkuji Mgr. Jiřímu Kubíčkoví a dalším odborníkům z prostředí fotbalu za pomoc a cenné rady, které mi poskytli při zpracování bakalářské práce.

V Olomouci dne 10. 12. 2013

.....

OBSAH:

1 ÚVOD.....	7
2 PŘEHLED POZNATKŮ	9
2.1 Sport a právo	9
2.1.1 Pojem sport.....	9
2.1.2 Historie sportu	10
2.1.3 Sport v České republice.....	11
2.1.4 Sportovní právo	12
2.2 Fotbal a jeho organizace.....	13
2.2.1 FIFA	14
2.2.1.1 Orgány FIFA.....	15
2.2.2 UEFA.....	16
2.2.2.1 Orgány UEFA	17
2.3 Fotbalová asociace ČR.....	17
2.3.1 Členství ve FAČR	19
2.3.2 Vrcholné orgány FAČR.....	21
2.3.2.1 Valná hromada FAČR	21
2.3.2.2 Výkonný výbor FAČR.....	23
2.3.3 Fungování fotbalu v ČR	24
3 CÍLE A ÚKOLY PRÁCE	27
3.1 Hlavní cíl práce	27
3.2 Dílčí cíle a úkoly	27
4 METODIKA	28
5 VÝSLEDKY PRÁCE	29
5.1 Fotbal u soudu.....	29
5.1.1 Případy z ČR	29
5.1.1.1 Kauzy Slavia a Příbram	30
5.1.1.2 Kauza Bohemians	31
5.1.1.3 Kauza Pospěch.....	33
5.1.2 Případ Sion	34
5.2 Nový občanský zákoník	36
5.2.1 Spolkové právo.....	37
5.3 Zaměstnávání fotbalistů	38
5.3.1 Tolerovaný švarcsystém	39
5.3.2 Případ Sabou.....	40
5.3.3 Konec švarcsystému?	42
6 ZÁVĚR.....	44
7 SOUHRN	45
8 SUMMARY	46
9 REFERENČNÍ SEZNAM	47
10 PŘÍLOHY	50

1 ÚVOD

Sport dnes zasáhl prakticky všechny na světě. Pravidelně rekreačně sportuje velká část populace, naprostým fenoménem se staly letní i zimní olympijské hry nebo mistrovství světa ve fotbale. Zrovna fotbal je bezesporu nejrozšířenějším kolektivním sportem vůbec, jen v České republice se národní asociace může pochlubit téměř 300 tisíci aktivních členů, další tisíce lidí navíc fotbalová utkání pasivně sledují jako fanoušci. S rostoucím významem sportu ve společnosti přichází ovšem zároveň také jeho komercializace a profesionalizace sportovců, ve fotbale to platí dvojnásob. Proto je nesmírně důležité, aby Fotbalová asociace ČR, která je řídicím orgánem fotbalu v České republice, poskytovala svým členům nejen dostatečný servis v podobě aktuálních předpisů a řádů, které jsou v souladu s právními normami státu i mezinárodních fotbalových institucí FIFA a UEFA, ale také nabízela přehlednou organizační strukturu s jasně vymezenými pravomocemi jednotlivých složek.

Dosud téměř neprobádané téma jsem si vybral právě proto, že tato problematika není dosud nikde souhrnně publikována, přitom, i vzhledem k účinnosti nového občanského zákoníku od 1. 1. 2014, jde o téma velmi aktuální a potřebné. Práce je pojata nejen jako vysvětlující podklad pro fotbalové hráče, funkcionáře, fanoušky či studenty nejrůznějších oborů zahrnujících sport a právo, ale snaží se otevřít a částečně vysvětlit i řadu otázek, kam bude Fotbalová asociace ČR organizačně a právně v příštích letech směřovat.

Cílem této práce je tak popsat dosavadní vývoj fotbalu ve světě a v České republice, zanalyzovat současnou strukturu a právní rámec fungování národní asociace v rámci dalších (nejen) fotbalových institucí, a zamyslet se nad problémy vzniklými nedostatky aktuální úpravy odhalenými v letech minulých, kdy některé „fotbalové“ spory končily až u civilních soudů.

S příchodem nového kodexu občanského práva čekají rozsáhlé změny celou společnost, občanská sdružení, kterým je Fotbalová asociace ČR, samozřejmě nevyjímaje. Bude nepochybně nějakou dobu trvat, než se veškeré změny v praxi osvědčí a všichni si na ně navyknu, proto práce zmiňuje také povinnosti, které s novou právní úpravou spolkům (současné označení „občanské sdružení“ bude v zákoně opuštěno) vznikají.

Dalším, dosud přehlíženým a neřešeným, problémem v českém fotbalovém prostředí je zaměstnávání fotbalistů, kdy profesionální hráči stále fungují jako osoby samostatně výdělečně činné, ač pro to chybí úprava nejen v daňových zákonech, ale odporuje to i některým ustanovením zákoníku práce či živnostenského zákona. Nedávno se spor českého fotbalisty s finančním úřadem dostal až k Soudnímu dvoru Evropské unie, takže i tato otázka patří mezi aktuální a v práci je rozebrána.

2 PŘEHLED POZNATKŮ

2.1 Sport a právo

Sport i právo jsou nepochybně odvětvími, která jsou lidské kultuře známá již stovky a možná dokonce i tisíce let. Zároveň je ovšem hned na začátku nutné dodat, že takto se profilují sama o sobě. O spojení sportu a práva, či práva a sportu, se aktivně hovoří a uvažuje až v několika posledních desetiletích. Přesto (nebo možná právě proto) zažívá tato oblast značného rozkvětu.

Kořeny sportu, stejně jako práva, sahají hluboko do minulosti. Postupem času se ze sportu vybudoval skutečný masový fenomén. Ať už se jedná o aktivní výkon sportovní činnosti na čistě amatérské i profesionální úrovni či pouhé jeho pasivní sledování nebo zainteresovanost v podobě obchodních vztahů, se sportem je v dnešní době nějakým způsobem spojen prakticky každý z nás. Je tudíž zřejmé, že i sportovní vztahy je třeba upravovat (alespoň obecně) pomocí právních norem. V České republice tak činí zejména zákon č. 115/2001 Sb., o podpoře sportu (Šidliák, 2010, 8).

Přestože by se nabízelo definovat vztah sportu a práva jako „sportovní právo“, které by bylo jakousi zvláštní kategorií, jako tomu je např. u práva zdravotního či finančního, zdá se (minimálně v dnešní době) tato myšlenka jako příliš troufalé. Vytvořit totiž jednotný kodex sportovního práva, který by zasahoval do oblastí práva ústavního, občanského, trestního, obchodního i pracovního, by zřejmě bylo zbytečné a nesmyslné. Podobně uvažuje také soudce Nejvyššího soudu ČR Michal Králík, který se problematikou práva ve sportu dlouhodobě zabývá.

Sportovní právo by si nemělo činit ambice samostatného právního odvětví. Jeho úkol leží jinde. Chceme-li sportu z hlediska jeho fungování napomoci, pak sportovní právo by mělo především reflektovat sportovní realitu a její požadavky posuzované v právním rámci. Mělo by se tedy jednat o právo přizpůsobené požadavkům a specifickým sportovní reality (Králík, 2001, 154).

2.1.1 Pojem sport

Podle propočetů Vondráčkové (2008, 4) „právní řád České republiky obsahuje více než tisíc právních předpisů, v jejichž textu se objevuje slovo 'sport' nebo jeho odvozené formy“, přesto žádná právní norma nenabízí jeho jasnou definici. O vymezení

tohoto pojmu se pokusil pouze zákon č. 115/2001 Sb., o podpoře sportu. Za sport jsou zde považovány: „*všechny formy tělesné činnosti, které si prostřednictvím organizované i neorganizované účasti kladou za cíl harmonizovaný rozvoj tělesné i psychické kondice, upevňování zdraví a dosahování sportovních výkonů v soutěžích všech úrovní.*“ Tuto definici však rozhodně nelze přijímat jako obecně platnou, má za cíl sloužit spíše jen pro potřeby daného zákona, jenž upravuje podporu sportu v České republice na úrovni ministerstev či územně samosprávných celků.

Sportovní, ale i právní předpisy, regulující oblast sportu v jiných zemích světa přicházejí pochopitelně s nejrůznějšími vlastními definicemi. Ty se sice nejčastěji omezují pouze na výčet charakteristických znaků sportovní činnosti, mnohdy ale jejich aplikace neunikne určitým pochybnostem. Nalézt nějakou formu univerzální definice, kterou by bylo možné vztáhnout na veškeré sportovní disciplíny a odlišit je od všech ostatních, nesportovních, se tak zatím nepodařilo. A to ani nikomu z autorů sportovně-teoretických prací.

Vytvoření obecné definice, která by byla všeobecně akceptovatelná, v zásadě ani není možné. Je problém nalézt hranici, jaké činnosti za sport ještě považovat lze, a jaké již nikoli. Z hlediska právního přístupu tak nezbývá, než přijímat definice sportovních teoretiků a pracovat s nimi (Šidliák, 2010, 9).

2.1.2 Historie sportu

Sport patří v současném světě k nejvýraznějším společenským fenoménům, ovlivňuje mnoho obyvatel všech kontinentů. Jeho význam přesahuje brány sportovišť, zasahuje jak do oblasti politiky, ekonomiky, vědy, je neoddělitelnou součástí života společnosti. Takového postavení a celosvětového uznání se ale sportu nedostávalo vždy, když jeho současný význam je výsledkem dlouhého historického vývoje (Vondráčková, 2008, 5).

Dnešní slovo „sport“ vychází z latinského „disportare“ a pozdějšího anglického „disport“. Už od začátku šlo o označení pro aktivní i pasivní zábavu, která měla lidem poskytnout příjemné strávení volného času, rozptýlení, ale i odpočinek. Svě o tom věděly už staré rozvinuté civilizace v Řecku a Římě, kde probíhaly legendární olympijské hry či gladiátorské zápasy. Různé sportovní disciplíny byly posléze pěstovány také ve středověku, zde šlo hlavně o hojně sledované rytířské turnaje.

Svou moderní podobu ale získal sport až na přelomu 18. a 19. století, v dobách tzv. průmyslové revoluce. Kolébkou moderního sportu (a zejména fotbalu) se stala vyspělá Anglie, kde se v prostředí středních a vysokých škol přetvořil sport z her a zábav pro úzké skupiny aristokratů do dnešní podoby, kdy jde o činnost pěstovanou širokou veřejností. Dalším podstatným vývojem pak sport samozřejmě prošel ve 20. století. Díky baronu Coubertinovi se zrodil olympionismus, vznikaly mezinárodní svazy větších i menších sportovních disciplín, postupně došlo rovněž k vytvoření doktríny prosazující právo na sport jako jedno ze základních lidských práv.

2.1.3 Sport v České republice

Sport má dlouhou tradici nejen ve světě, ale také v českých zemích. Počátky bychom mohli datovat už do doby „největšího Čecha“ Karla IV., do 14. století. V tomto období spočívalo sportování pochopitelně zejména v nejrůznějších rytířských turnajích, už od 16. století ale podle historiků patřilo k oblíbeným aktivitám obyvatelstva například sáňkování nebo bruslení. Objevují se také první halové sporty, které se pěstovaly převážně v tzv. míčovnách.¹, a patřily mezi ně třeba tenis, další míčové hry, ale i lukostřelba. Postupem času se začínalo také se sportovním šermem.

Ke skutečně masové organizaci sportu ovšem dochází až založením Sokola v roce 1862. Nejdříve šlo o Sokol pražský, jehož vůdčími osobnostmi byli známí Miroslav Tyrš a Jindřich Fügner, po jejich vzoru se ale začaly rychle rodit i další sokolské jednoty nejen v ostatních částech českých zemí, ale dokonce i mezi krajany v cizině. Postupně pak vznikaly autonomní organizační celky nazývané župy, z jejichž sjednocení vzešla v roce 1904 jednotná Česká obec sokolská. Od konce 19. století byly zakládány rovněž první fotbalové kluby, a to na základě říšského zákona č. 134/1867, o právě spolčovacím. Vůbec nejstarším fotbalovým klubem se tak stala Slavia Praha, založená roku 1892. O rok později ji následovaly Sparta Praha a ČSK Uherský Brod. Ještě za dob Rakouska-Uherska byl ustaven také první český fotbalový svaz, jehož hlavním cílem bylo stejně jako dnes organizovat klubové fotbalové soutěže. Roku 1899 byl z podnětu Jiřího Gutha-Jarkovského založen rovněž Český olympijský výbor, který navázal na aktivity barona Coubertina.

Po druhé světové válce a převzetí moci komunistickou stranou byly veškeré sportovní disciplíny začleněny do nově vytvořené tělovýchovné organizace, nazvané

Československý svaz tělesné výchovy. Tím byla samostatná právní subjektivita odejmuta nejen olympijskému výboru, ale také všem dalším sportovním spolkům, včetně Československého fotbalového svazu. Tento stav pak trval prakticky až do roku 1990, kdy se Československý olympijský výbor, Československý fotbalový svaz i další sportovní asociace znovu osamostatnily.

Po rozpadu československé federace následně došlo k dalšímu zakládání (či obnově) českých svazů. Vznikl tak i Českomoravský fotbalový svaz, který, ač byl v roce 2011 přejmenován na Fotbalovou asociaci České republiky, stále funguje jako dvoukomorový orgán Čechů a Moravanů, kde v klíčových otázkách tohoto občanského sdružení (zejména změna stanov) platí zákaz majorizace.

2.1.4 Sportovní právo

Sport i právo neodmyslitelně provázejí lidstvo celými jeho dějinami. Jedná se o dva do jisté míry navenek se projevující autonomní celky, které na první pohled nemusejí vykazovat příliš vzájemných vazeb, dokonce se může zdát, že spolu mají a mít mohou jen nemnoho společného.... Právo a sport jsou a budou vždy ve vzájemné koexistenci s řadou konkrétních průnikových bodů a množin (Králík, 2001, 1-2).

Otázkou další pak je, jak velké tyto průniky pak v praxi jsou, a jak velké by optimálně být měly, tedy do jaké míry by měly právní normy sport regulovat. Jednoznačné snad je jen to, že sport jako takový z působnosti právní regulace vyloučit nelze, přesto se i dnes ještě najdou jedinci, kteří nekompromisně hájí absolutní autonomii sportu. Například Mezinárodní fotbalová federace FIFA se striktně brání jakémukoli vměšování se státních orgánů do činnosti fotbalových asociací svých jednotlivých členských zemí, což nezřídka vede k ostrým konfliktům.²

Vzhledem k tomu, že platné právo musí regulovat minimálně základní obchodní či pracovněprávní vztahy mezi subjekty vyvíjejícími sportovní činnost, je jasné, že sport už byl právními normami zasažen a v žádném případě s nimi nesmí být sportovní předpisy v rozporu. Naopak nejednoznačný je vliv práva při samotném výkonu sportovních činností, kde opět existují zastánci obou extrémů, tedy absolutní autonomie sportu, ale i podřizování se právním normám u veškerých sportovních činností. Jak už to tak bývá, pravda je někde uprostřed. Kvůli velké rozmanitosti sportovních odvětví je

1 Do dnešních dnů byla dokonce dochována míčovna na Pražském hradě.

2 Více o tom v podkapitole 2.2. a kapitole 5.

navíc obtížné, až nemožné, nalézt obecnou hranici, kam by ještě mělo platné právo zasahovat, a kde už by měla být nedotknutelná hranice svobodného výkonu sportovní činnosti.

Hlavním úkolem sportovního práva by tak mělo být nalezení právních hranic pro výkon sportovní činnosti tak, aby sportovcům byly přiblíženy právní podmínky pro výkon jejich činnosti s vědomím, že existují hranice, při jejichž překročení může nastoupit právní odpovědnost a také sankce (Králík, 2006, 123).

To si stále častěji uvědomují už i (nejen) právníci v České republice, ač ještě před pár lety tomu tak rozhodně nebylo. Například v roce 2001, když po nebezpečném faulu soupeře ochrnul hokejista Tomáš Zelenka, státní zástupce Arif Salichov, který vyšetřování tohoto případu dozoroval, prohlásil, že za toto zranění nikoho stíhat nebude. Své rozhodnutí pak komentoval slovy: „Ve sportu prostě platí odlišná pravidla.“ Tento přístup už je dnes naštěstí překonáván. Zatímco v předchozích letech se sporné sportovní případy dostávaly před soud sporadicky, poslední léta zaznamenala určitý progres, kdy pomalu přibývá případů ze sportovního prostředí³, které skončí až před soudem.

2.2 Fotbal a jeho organizace

Fotbal je nejmasověji provozovaným a nejpopulárnějším sportem na naší planetě. Podle mnohých je zároveň i nejkrásnější kolektivní hrou, která je (nejen) víkend co víkend k vidění na vesnických plázcích, ale také na obrovských moderních stadionech pro desítky tisíc diváků.

Díky své přitažlivosti pro hráče i diváky se fotbal hraje prakticky po celém světě a snad žádný z jiných sportů nedoznal takové popularity a rozmachu, jako právě on. Je jedním ze sportů, jímž se poměřuje sportovní vyspělost jednotlivých zemí, jedním ze sportů, který smazává hranice mezi státy i rozdíly mezi lidskými rasami (Kureš et al., 2013, 5).

Oblíbenost a rozšířenost fotbalu do více než 200 zemí⁴ světa s sebou samozřejmě přináší také obrovské nároky na organizaci tohoto sportu. Dá se konstatovat, že ta probíhá na čtyřech stupních. Na nejnižší úrovni fungují jednotlivé

3 Zejména jde o nároky požadující náhradu škody vzniklé při výkony sportovní činnosti, převážně na zdraví poškozeného jedince.

fotbalové kluby (v ČR převážně jako občanská sdružení), ty pak dále ve druhém stupni sdružuje národní fotbalová asociace či svaz (u nás Fotbalová asociace České republiky, do roku 2011 vystupující pod názvem Českomoravský fotbalový svaz). Fotbalové národní svazy na každém kontinentu tvoří pak v dalším stupni unie či konfederace (Fotbalová asociace ČR je členem UEFA – Unie evropských fotbalových asociací). Nejvyšší fotbalovou institucí pak představuje FIFA – Mezinárodní fotbalová federace se sídlem ve švýcarském Curychu. Současným prezidentem FIFA je již od roku 1998 Sepp Blatter.

Z této „pyramidové“ struktury tak jasně vyplývá, že fotbal je regulován nejen vnitrostátními normami, ale také právem mezinárodním. Veškerá pravidla vydávaná orgány FIFA jsou navíc závazná jak pro jednotlivé národní asociace, tak i pro každého jejich člena, včetně hráčů, rozhodčích, funkcionářů a částečně i diváků. FIFA se zároveň nekompromisně brání jakýmkoliv zásahům státních institucí do nezávislosti fotbalu.⁵

2.2.1 FIFA

S růstem popularity fotbalu na přelomu 19. a 20. století vzrůstala potřeba centrální organizace, která by sdružovala jednotlivé národní svazy a koordinovala jejich činnost. To vyvrcholilo založením Mezinárodní fotbalové federace FIFA sedmi fotbalovými asociacemi 21. května 1904 v Paříži. Mezi zakládající státy se řadí Belgie, Dánsko, Francie, Nizozemsko, Španělsko⁶, Švédsko a Švýcarsko. Tentýž den ještě požádala o přijetí za člena také Německá fotbalová asociace.

Cílem FIFA je zlepšovat úroveň fotbalu a starat se o jeho dobrou pověst. Fotbal by měl vzhledem ke svému kulturnímu, výchovnému a humanitárnímu významu přispívat ke spojování jednotlivých národů. Dalšími úkoly této federace je organizace vlastních soutěží (např. mistrovství světa ve fotbale), stanovování pravidel (zásady fair play) a jejich prosazování (Špulka, 2010, 30).

Za více než 100 let činnosti vznikl z FIFA obrovský kolos, který aktuálně vykazuje již 209 členských států. Organizace využívá hned sedmi úředních jazyků (angličtina, francouzština, němčina, španělština, arabština, ruština a portugalská),

4 V listopadu 2013 vykazovala Mezinárodní fotbalová federace FIFA 209 členů, ne všichni byly suverénními státy.

5 Konkrétní případy jsou popsány v kapitole 5.

6 Španělsko bylo v té době reprezentováno Madridským fotbalovým klubem; Španělská fotbalová federace vznikla až devět let po založení FIFA - roku 1913

vhledem k tomu, že sídlí v Curychu, řídí se systémem švýcarského práva a hledí se na ni jako na nevládní organizaci. Její jednotlivé národní asociace jsou navíc sdruženy do šesti regionálních konfederací podle světadílu (Asie, Severní Amerika a Karibik, Jižní Amerika, Afrika, Oceánie, Evropa). K tomu, aby se národní asociace mohla stát členem FIFA, musí být nejprve členem své regionální konfederace či unie. FIFA má dokonce podstatně více členů než OSN, neboť uznává i 23 území, která nejsou samostatnými státy (např. Anglie, Skotsko, Wales, Gibraltar, Faerské ostrovy). Naopak existuje jen několik suverénních států světa, které členy FIFA nejsou (např. Monako, Vatikán, Mikronésie).

2.2.1.1 Orgány FIFA

Nejvyšším orgánem Mezinárodní fotbalové federace je Kongres FIFA, jedná se o shromáždění složené ze zástupců všech přidružených členů asociace. Tento orgán má zákonodárnou pravomoc, jedině jemu přísluší právo měnit stanovy.⁷ Schází se v řádných termínech jednou za rok, lze však svolat i mimořádná zasedání. Kongres dále volí prezidenta FIFA, generálního tajemníka a další členy výkonného výboru (Špulka, 2010, 30).

Exekutivním orgánem, který řídí chod organizace mezi kongresy, je Výkonný výbor FIFA. Ten v současné podobě tvoří prezident, osm viceprezidentů a 15 řádných členů.⁸ Celou federaci zastupuje navenek prezident FIFA, volený na čtyřleté funkční období kongresem. Tuto funkci vykonává již od roku 1998 Švýcar Sepp Blatter. Není bez zajímavosti, že FIFA měla za více než 100 let své existence pouze osm prezidentů, tím nejdéle sloužícím byl Francouz Jules Rimet, který organizaci vedl v letech 1921-1954. Právě tento muž se zasloužil o to, že od roku 1930 se pravidelně každé čtyři roky koná mistrovství světa ve fotbale. Tato akce patří dnes tradičně mezi nejsledovanější sportovní události vůbec a směle konkuruje i letním olympijským hrám. Pravou rukou prezidenta FIFA je pak generální sekretář, jenž zodpovídá zejména za administrativní procesy organizace. Kromě toho FIFA zřizuje kolem 25 nejrůznějších odborných komisí, které mají dbát o další rozvoj fotbalu.

7 Stejně jako u Fotbalové asociace ČR jde o základní dokument, který na nejvyšší úrovni upravuje celosvětové fungování fotbalu. Dá se tak označit za jakousi „fotbalovou ústavu“.

8 V roce 2012 usedla poprvé v historii fotbalu do Výkonného výboru FIFA žena, šéfka Fotbalové federace Burundi Lydia Nsekera. Nejdříve sem byla na rok kooptována, následně pak v roce 2013 řádně zvolena na celé čtyřleté funkční období.

2.2.2 UEFA

Unie evropských fotbalových asociací UEFA je ekonomicky i politicky nejsilnější ze šesti organizací, které jsou součástí Mezinárodní fotbalové federace FIFA. Založena byla 15. června 1954 v Basileji, a to na základě společného jednání mezi zástupci francouzské, italské a belgické fotbalové federace. V současné době sdružuje 54 národních svazů, což je zhruba čtvrtina všech členských států FIFA. UEFA je hlavní řídicí organizací nejen evropského fotbalu, ale také futsalu a plážového fotbalu.

Z pyramidové struktury fotbalu vyplývá, že UEFA je povinna řídit se předpisy Mezinárodní fotbalové federace, ale sama má pravomoc určovat práva o povinnosti jednotlivým národním svazům, které jsou jejími členy. Je řídicím orgánem evropského fotbalu, jejím hlavním úkolem je starat se o jeho rozvoj. Unie evropských fotbalových asociací je zřízena podle švýcarského práva a sídlí v Nyonu. Prezidentem UEFA je od roku 2007 bývalý vynikající francouzský fotbalista Michel Platini (Špulka, 2010, 32).

Mezi členy UEFA se řadí naprostá většina národních fotbalových asociací v Evropě. Vzhledem k ne zcela jasnému vedení hranice mezi Evropou a Asií jsou však jejími členy také státy jako Rusko, Turecko, Kazachstán, Ázerbájdžán, Gruzie či Arménie, které leží větší či menší částí svého území také na asijském kontinentu. Izrael a Kypr leží dokonce pouze v Asii, ale jelikož je s Evropou poji historické, kulturní a politické důvody, byly začleněny do UEFA. Někteří členové nejsou ani suverénními státy, známá je například situace ve Velké Británii, která se mezi členy UEFA nepočítá, zato její jednotlivé národy - Anglie, Skotsko, Wales a Severní Irsko – se již od roku 1954 účastní soutěží organizovaných UEFA každý sám za sebe.

Unie evropských fotbalových asociací organizuje nejen devět mezinárodních, ale také čtyři klubové soutěže. Nejprestižnějším turnajem je mistrovství Evropy seniorských mužských týmů, které se koná každé čtyři roky. Vedle toho organizuje UEFA také další tři mládežnické soutěže (ME do 21, 19 a 17 let), dvě mezinárodní futsalové akce (ME a ME do 21 let) a tři turnaje kategorie žen (ME, ME do 19 a do 17 let). Z hlediska prestiže a finančních prostředků jsou ovšem daleko významnější klubové soutěže – Liga mistrů a Evropská liga. Obzvláště Ligu mistrů, kterou každý rok hraje v hlavní fázi soutěže 32 vybraných evropských týmů, se těší enormnímu zájmu diváků i sponzorů. Nemalé částky tak logicky plynou na odměnách i samotným účastníkům. Rovněž Evropská liga, jež od roku 2009 nahradila Pohár UEFA, vykazuje

stále vzrůstající sledovanost i stoupající prestiž. Již 40 let dochází také k pravidelnému střetu vítěze Ligy mistrů s vítězem Evropské ligy v tzv. Superpoháru UEFA. Jeho poslední ročník se dokonce odehrál v pražském Edenu. Od roku 2001 se pravidelně hraje také Liga mistrů v ženské kategorii a Pohár UEFA ve futsalu.

2.2.2.1 Orgány UEFA

Unie evropských fotbalových asociací má prakticky stejnou organizaci jako FIFA. Nejvyšším orgánem je Kongres UEFA. Schází se jednou ročně, rozhoduje o změně Stanov UEFA, o přijetí či vyloučení člena, volí prezidenta UEFA i členy výkonného výboru. Každý stát má svého zástupce v kongresu a při hlasování se uplatňuje princip rovnosti, to znamená, že jak například Německo, tak i Lichtenštejnsko, mají po jednom hlasu (Špulka, 2010, 33).

Exekutivním orgánem, který řídí chod organizace mezi kongresy, je Výkonný výbor UEFA. Ten v současné podobě tvoří prezident, pět viceprezidentů a 10 řádných členů.⁹ Celou federaci zastupuje navenek prezident UEFA, volený na čtyřleté funkční období kongresem. Tuto funkci vykonává od roku 2007 Francouz Michel Platini.

Na tvorbě politiky UEFA se podílí i devatenáct různě specializovaných výborů. Řeší například postavení a přestupy hráčů, postavení rozhodčích, ale i věci, které se týkají lékařských a finančních záležitostí v evropském fotbale. Výbory mají primárně poradní funkci, ovšem výkonný výbor jim může udělit i rozhodovací pravomoci (Špulka, 2010, 33).

2.3 Fotbalová asociace ČR

Fotbalová asociace České republiky je občanským sdružením vytvořeným na spolkových demokratických zásadách, nezávislým na politických stranách, hnutích a náboženstvích. Je založena za účelem organizování fotbalu, jehož je v České republice výlučným představitelem (viz příloha č. 2 – Stanovy FAČR, čl. 1).

Hlavním cílem činnosti FAČR je být organizátorem fotbalu v ČR; za tím účelem pečovat o komplexní rozvoj a propagaci fotbalu v České republice a vytvářet pro něj na všech stupních všestranné a rovnoprávné podmínky; prostřednictvím činnosti ve fotbalových klubech vést mládež k pozitivním občanským postojům a zásadám, k fair

play a ke zdravému způsobu života s cílem zabránit, aby se stávala závislá na alkoholu, drogách a jiných návykových látkách. V rámci své činnosti FAČR navazuje a udržuje spolupráci s orgány státu, s veřejnými a soukromými institucemi směřující zejména k podpoře a propagaci fotbalu.

Dle svých stanov se FAČR hlásí také ke členství v organizacích FIFA a UEFA, jejichž statuty je povinna respektovat a v rámci své struktury je rovněž povinna zajistit respektování těchto statutů všemi svými členy. Těch je v současné době kolem 280 tisíc,¹⁰ sdružení jsou ve 4148 fotbalových klubech. Členem FAČR ale zdaleka nejsou jen aktivní hráči fotbalu, asociace eviduje také 11 569 trenérů či 3 856 rozhodčích¹¹, samostatně bez příslušnosti k jakémukoliv klubu může být evidován fotbalový funkcionář, stejně jako obyčejný fanoušek nejmasověji provozovaného sportu na světě.

Přestože název Fotbalová asociace České republiky vznikl až v červnu 2011, jde o sdružení, které se hlásí k odkazu a navazuje na činnost dříve existujícího Českého fotbalového svazu založeného již v roce 1901, na území České republiky je pak právním pokračovatelem Československé fotbalové asociace.¹² Do Mezinárodní fotbalové federace FIFA vstoupil český národní svaz už v roce 1907 (tři roky po jejím založení v Paříži), členem Unie evropských fotbalových asociací UEFA je pak hned od jejího vzniku v roce 1954. FAČR zároveň ve svých stanovách deklaruje, že je organizací neutrální v otázkách politiky a náboženství, jakákoliv diskriminace kvůli rase, etnickému původu, pohlaví, jazyku, náboženství či politickému přesvědčení je zde nepřijatelná a podléhá sankcím.

Svou činnost FAČR uskutečňuje zejména tím, že:

- a) pečuje o sportovní výchovu mládeže a připravuje talentované mladé fotbalisty pro dosažení nejvyšší výkonnosti;
- b) je zřizovatelem, organizátorem a pořadatelem fotbalových soutěží a vlastníkem práv k nim na všech úrovních; přímo je řídí svými orgány podle pravidel fotbalu

9 Výkonný výbor UEFA si také na každé své ustavující schůzi pro čtyřleté funkční období jmenuje k 16 řádným členům jednu zástupkyni ženského fotbalu. Tuto roli plní v současné době Norka Karen Espelund.

10 Než došlo v roce 2012 k zavedení povinného členství (a de facto tak ke zjištění skutečného stavu aktivních členů FAČR), uváděla fotbalová asociace dokonce 500 tisíc svých členů.

11 Údaje čerpány v listopadu 2013 z oficiálních internetových stránek FAČR.

12 K jejímu rozdělení došlo roku 1993 při rozpadu ČSFR, český svaz až do roku 2011 vystupoval pod názvem Českomoravský fotbalový svaz.

vydaných Mezinárodní federací fotbalových asociací (FIFA) a na základě řádů a předpisů, které pro jejich řízení sama vydává;

- c) vedle předpisů pro organizaci a řízení soutěží, kterými jsou zejména soutěžní řád, rozpis soutěží, registrační řád, přestupní řády, disciplinární řád, vydává statuty a řády upravující činnost orgánů FA podmínky pro účast v soutěžích FA, zásady pro rozhodování sporů v rámci FA, pro nakládání s majetkem FA;
- d) organizuje a řídí přípravu a činnost trenérů, rozhodčích a dalších činníků včetně jejich školení a dalšího vzdělávání;
- e) prosazuje a chrání zájmy a práva fotbalu vůči státním, politickým a jiným orgánům a organizacím v České republice i v zahraničí a dbá přitom všestranného prospěchu svazu a jeho členů;
- f) zabezpečuje sportovní reprezentaci České republiky v soutěžích Mezinárodní federace fotbalových asociací (FIFA) a Unie evropských fotbalových asociací (UEFA), pořádá mezinárodní a mezistátní utkání a zajišťuje potřebnou přípravu reprezentačních družstev;
- g) podle potřeby zřizuje nadace a nadační fondy, případně jiné neziskové instituce k podpurným a humanitárním účelům;
- h) vydává vlastní odbornou literaturu na podporu rozvoje fotbalu a tiskoviny pro potřeby soutěží;
- i) zabezpečuje propagaci fotbalu v médiích, vyhlašuje ankety v souvislosti s fotbalovými soutěžemi a činností reprezentačních družstev a jednotlivců;
- j) zajišťuje svým členům sportovně lékařskou informovanost a usiluje o to, aby fotbal byl čestný a nebyly používány látky nebo metody, které ovlivňují přirozený sportovní výkon.

(Stanovy FAČR, 2013, čl. 2,

odst. 2)

2.3.1 Členství ve FAČR

Členy občanského sdružení Fotbalové asociace ČR se mohou stát jak fyzické osoby, tak i právnické osoby. Každý z nich pak musí být evidován v centrální registraci členů vedené FAČR. Konkrétně pak princip tento princip registrace a vedení databáze členů rozvádí Směrnice pro vedení členské evidence FAČR, jež po schválení výkonným výborem vešla v účinnost 1. 7. 2012.

Jednotlivec (fyzická osoba) se může stát členem FAČR dvěma způsoby – prostřednictvím členského klubu majícího formu občanského sdružení či působení ve členském klubu nebo bez současného členství v některém z členských klubů či působení ve členském klubu. Tyto možnosti se prakticky liší jen v tom, že v prvním případě má zájemce o vznik členství ve FAČR zajištěn určitý servis klubu, který za něj v ideálním případě nejen zajistí potřebnou administrativu (vyplnění a odeslání přihlášky k místu centrální registrace), ale často také uhradí členský příspěvek.¹³ Od podzimu 2013 je navíc možné vyplňovat tyto přihlášky i elektronicky.

Úsek centrální registrace následně na základě řádně vyplněné přihlášky a současné úhrady členského příspěvku vloží tuto přihlášku do interního informačního systému FAČR a nejpozději do 20 pracovních dnů od obdržení přihlášky a platby členského příspěvku přidělí novému členovi nezastupitelný identifikační kód (ID). Směrnice zároveň upozorňuje i na to, že na přijetí za člena FAČR neexistuje žádný právní nárok. Pokud tak úsek centrální registrace žadatele o členství odmítne přijmout, je povinen mu tuto skutečnost sdělit. Každý člen je poté povinen platit pravidelné roční příspěvky, a to nejpozději do 28. února příslušného kalendářního roku.¹⁴ Pokud některý člen příspěvek neuhradí, a to ani po výzvě FAČR v dodatečné lhůtě do 31. března, bude přistoupeno k jeho vyškrtnutí z členské evidence.

Povinnost být členem FAČR vyplývá ze stanov pro hráče, trenéry, rozhodčí, hráčské agenty, jednotlivce vykonávající funkce v soutěžích podle předpisů FAČR, členy statutárních orgánů fotbalových klubů a také pro samotné členy orgánů FAČR (výkonný výbor, disciplinární komise, apod.).

Pokud jde o právnické osoby, o jejich přijetí za člena FAČR rozhoduje výkonný výbor. Žadatel o členství je kromě písemné přihlášky povinen předložit rovněž své stanovy nebo jiný zakládací dokument. Jestliže jde o členský klub, musí přihláška obsahovat také čestné prohlášení žadatele o tom, že vstupuje do FAČR dobrovolně, zavazuje se dodržovat její stanovy, řády a předpisy, a podřizovat se rozhodnutím jejích orgánů, jakož i dodržovat řády a předpisy UEFA a FIFA a podřizovat se rozhodnutím jejích orgánů a mezinárodních rozhodčích orgánů pro sport.

¹³ Pro rok 2013 činil členský příspěvek ve FAČR 200,- Kč ročně. U mládeže byl snížen na 100,- Kč ročně.

¹⁴ Ať už sám, nebo prostřednictvím svého členského klubu, který uhradí roční příspěvek pod příslušným variabilním symbolem (RČ) za každého svého člena.

Každý člen FAČR má kromě svých dalších práv a povinností zejména dbát na to, aby dodržoval stanovy, řády a předpisy asociace, v soutěžích i mimo ně zachovával zásady fair play a pravidla morálky, a podroboval se rozhodnutím orgánů FAČR. Pokud by došlo ke zvlášť hrubému nebo opakovanému porušení jeho členských povinností, může být člen FAČR rozhodnutím oprávněného orgánu klubu, k němuž je člen příslušný, případně rozhodnutí Výkonného výbor FAČR, vyloučen.

2.3.2 Vrcholné orgány FAČR

Fotbalová asociace České republiky se podle územního principu člení na úroveň republikovou, krajskou a okresní. Na každém tomto stupni pak zajišťují její činnost příslušné orgány. Dle členění stanoveným ústavním zákonem č. 347/1997 Sb., o vytvoření vyšších územních samosprávných celků, funguje i v rámci FAČR čtrnáct krajských fotbalových svazů. Okresní členění pak vychází ze zákona č. 36/1960 Sb., o územním členění státu. Členské kluby jsou do této územní organizace zařazeny podle místa svého sídla. V odůvodněných případech může být klub či jeho družstvo začleněn rozhodnutím výkonného výboru FAČR do sousedícího okresu v rámci jednoho kraje, a to na základě souhlasu obou příslušných okresních fotbalových svazů.

Celorepublikovými orgány FAČR jsou dle stanov valná hromada, výkonný výbor, revizní a kontrolní komise, odvolací komise, arbitrážní komise, Ligové shromáždění a Řídící komise pro Čechy i Řídící komise pro Moravu. Klíčové jsou zejména první dva.

2.3.2.1 Valná hromada FAČR

Valná hromada je nejvyšším orgánem FAČR. Její řádné zasedání svolává výkonný výbor jedenkrát do roka, a to tak, aby se konala v období od 15.5 do 30.6.¹⁵ Termín konání řádné valné hromady musí výkonný výbor oznámit nejpozději osm týdnů předem. V případě potřeby je výkonný výbor v mezidobí oprávněn svolat i mimořádnou, a to v případě, pokud to sám považuje za nutné, nebo v případě, že o to požádá nadpoloviční většina krajských fotbalových svazů nebo nadpoloviční většina okresních fotbalových svazů nebo nadpoloviční většina klubů I. a II. ligy, České fotbalové ligy, Moravskoslezské fotbalové ligy a divizí a v žádosti uvede konkrétní důvod pro svolání mimořádné valné hromady a návrh jejího programu. V tomto případě

musí být mimořádná valná hromada svolána tak, aby se konala nejpozději do 6 týdnů ode dne podání žádosti.

Na Valnou hromadu FAČR se tak minimálně jedenkrát ročně sjíždí 202 delegátů s hlasem rozhodujícím, a to podle následujícího klíče:

202 delegátů zastupuje 101 klubů + 101 krajských a okresních svazů

Čechy = 130

22 - I. a II. liga (aktuálně 10+12)

18 - ČFL

21 - divize (voleno 7 z každé)

9 - krajské svazy

49 - okresní svazy

11 - Pražský fotbalový svaz

Morava = 72

10 - I. a II. liga (aktuálně 6+4)

16 - MSFL

14 - divize (voleno 7 z každé)

5 - krajské svazy

27 - okresní svazy

Kluby první ligy, druhé ligy, ČFL, MSFL a divizí vysílají jako delegáty na valnou hromadu členy svých statutárních orgánů dle vlastních stanov či zakladatelských dokumentů. Jako delegát krajského či okresního svazu je vyslán předseda, případně pověřený člen výkonného výboru krajského či okresního svazu. Specifické postavení má Pražský fotbalový svaz, který je jakýmsi hybridem plnícím zároveň funkci okresního i krajského svazu. Složení dvanáctičlenné¹⁶ delegace Pražského fotbalového svazu určuje jeho výkonný výbor, a to ze svých řad¹⁷ a z předsedů členských klubů pražského svazu.

Klíčovým úkolem valné hromady je schvalování Stanov FAČR, jejich změn a doplňků. (Minimálně) každé čtyři roky jde navíc o valnou hromadu volební, kdy 202 delegátů s hlasem rozhodujícím volí předsedu, místopředsedy a ostatní členy výkonného výboru, dále také členy odvolací komise, členy revizní a kontrolní komise a členy arbitrážní komise.¹⁸ Kromě toho valná hromada projednává a schvaluje zprávu o stavu rozvoje fotbalu v České republice, zprávu a o činnosti výkonného výboru, zprávu o výsledcích hospodaření, zprávu odvolací komise, revizní a kontrolní komise i arbitrážní komise, dále schvaluje zásady výběr členských příspěvků, jejich výši, strukturu a způsob použití, stejně jako zásady pro rozdělování společných zdrojů. V extrémním

15 Tento přesný termín byl stanoven kvůli návaznosti na valné hromady uskutečněné na okresních a krajských úrovních, stejně jako na konec fotbalové sezony.

16 11 delegátů za „okresní“ svaz + 1 delegát za krajský svaz.

17 Výkonný výbor Pražského fotbalového svazu má pouze devět členů.

18 Další komise FAČR jako disciplinární, rozhodčí a delegátů, plavidlová, mládeže, atd., jsou jmenovány výkonným výborem.

případě je valná hromada oprávněna rozhodnout také o zániku FAČR. Valná hromada je usnášeníschopná, je-li přítomna nadpoloviční většina delegátů z Čech a nadpoloviční většina delegátů z Moravy. Příslušná rozhodnutí jsou přijata, hlasovala-li pro ně nadpoloviční většina přítomných delegátů z Čech a nadpoloviční většina přítomných delegátů z Moravy.

2.3.2.2 Výkonný výbor FAČR

V období mezi valnými hromadami řídí činnost fotbalové asociace Výkonný výbor FAČR, který má 13 členů - předseda, tři místopředsedové a devět dalších členů. Ve výkonném výboru jsou zastoupeny složky profesionálního fotbalu (I. + II. liga), výkonnostního fotbalu (ČFL, MSFL, divize) i regionálního fotbalu (okresy a kraje). Pro konkrétní složení výkonného výboru je rozhodující místní příslušnost předsedy FAČR, tzn., byl-li na valné hromadě kandidátem za českou či moravskou komoru.¹⁹ V případě, že je zvolen předseda z Čech, pak I. místopředsedu volí delegáti klubů, okresů a krajů z Moravy. Stejně tak volí delegáti okresů a krajů z Moravy další dva členy výkonného výboru. Paralelně k tomu volí delegáti klubů, okresů a krajů z Čech II. místopředsedu a delegáti okresů a krajů z Čech také další dva členy výkonného výboru. V případě, že je zvolen předseda z Moravy, „patří“ post I. místopředsedy delegátům klubů, okresů a krajů z Čech. Kromě toho volí delegáti okresů a krajů z Čech hned tři další členy výkonného výboru. Delegátům klubů, okresů a krajů z Moravy pak zůstává povinnost zvolit II. místopředsedy a delegátům okresů a krajů z Moravy jen jednoho dalšího člena výkonného výboru.

Vždy tři členy výkonného výboru volí delegáti klubů I. a II. ligy. Těchto 32 zástupců profesionálního fotbalu vybírá také předsedu Ligového shromáždění, který se zároveň stává III. místopředsedou výkonného výboru. Poslední dva členy výkonného výboru pak tvoří předseda Řídící komise pro Čechy, který je volen delegáty klubů startujících v ČFL a českých divizích a delegáty českých krajských fotbalových svazů a Pražského fotbalového svazu, a předseda Řídící komise pro Moravu, který je volen delegáty klubů startujících MSFL a moravských divizích a delegáty moravských krajských fotbalových svazů.

Složení Výkonného výboru FAČR:

předseda

- I. místopředseda (za Čechy či za Moravu – dle příslušnosti předsedy)
- II. místopředseda (za Čechy či za Moravu – dle příslušnosti předsedy)
- III. místopředseda (za kluby I. a II. ligy)
 - předseda Řídící komise pro Čechy
 - předseda Řídící komise pro Moravu
 - členové za I. a II. ligu (3)
 - členové za Čechy (2 nebo 3 – dle příslušnosti předsedy)
 - členové za Moravu (2 nebo 1 – dle příslušnosti předsedy)

Jak už vyplývá z předchozí podkapitoly, funkční období Výkonného výboru FAČR je čtyřleté. Změny v jeho složení může ovšem uskutečňovat každá valná hromada, která se koná každoročně. Vždy však musí být dodrženy zásady a lhůty pro navrhování a odvolávání kandidátů.

Výkonný výbor má své zasedání zpravidla jednou měsíčně a hlavní náplní jeho činnosti je vytvářet podmínky pro realizaci cílů a poslání FAČR. Tuto důležitou roli plní zejména tím, že schvaluje a vydává příslušné předpisy a řády, ustavuje komise pro zabezpečení řízení republikových soutěží (v určitých případech tak činí na návrh Ligového shromáždění, Řídící komisi pro Čechy nebo Řídící komisi pro Moravu), každý rok schvaluje rozpočet a zajišťuje hospodaření a správu majetku FAČR. Zároveň výkonný výbor také jmenuje a odvolává generálního sekretáře, který řídí celý sekretariát FAČR a zajišťuje operativní styk s FIFA, UEFA a ostatními národními svazy. Statutárním orgánem FAČR je dle stanov celý výkonný výbor, navenek jsou však oprávněni za něj jednat pouze předseda, místopředsedové a právě generální sekretář. Jedině z pověření předsedy může navenek jednat jiný člen výkonného výboru a z pověření generálního sekretáře případně také řadový zaměstnanec FAČR. Nejvyšším představitelem fotbalové asociace je pak samozřejmě předseda, který oficiálně reprezentuje český fotbal v tuzemsku i v zahraničí a zastupuje zájmy FAČR při jednání s veřejnými institucemi i soukromými subjekty.

2.3.3 Fungování fotbalu v ČR

Z pohledu celorepublikového fungování fotbalu a jeho kooperaci s mezinárodními fotbalovými organizacemi FIFA a UEFA je rozhodujícím orgánem

19 Příslušnost kandidáta je určena dle sídla klubu, jehož je kandidát členem k poslednímu dni pro podání kandidatury. Není-li kandidát členem žádného klubu, je pro jeho příslušnost ke kandidatuře rozhodující místo trvalého bydliště k témuž dni.

Výkonný výbor FAČR. Ten zároveň koordinuje činnost nižších organizačních složek fotbalové asociace a dohlíží na ně. Z hlediska sportovní úrovně i místního členění je možné organizaci fotbalu v České republice rozdělit do čtyř stupňů.

- 1) **Profesionální fotbal** – Jde o úzký okruh 32 klubů první a druhé nejvyšší fotbalové soutěže. Dle řádů FAČR musí být každý klub na této úrovni obchodní společností. Řídícím orgánem je Ligové shromáždění v čele s předsedou, jenž je zároveň 3. místopředsedou FAČR. Na zasedání Ligového shromáždění každý klub I. a II. ligy vysílá svého statutárního zástupce nebo zástupce na základě plné moci udělené statutárním orgánem klubu, na shromáždění má jeden hlas. Profesionální kluby nedávno zřídily také Ligovou fotbalovou asociaci a již delší dobu probíhá boj o její větší autonomii a snížení závislosti na fotbalové asociaci.
- 2) **Výkonnostní fotbal** – Jako výkonnostní úroveň fotbalu jsou označovány kluby třetí a čtvrté nejvyšší soutěže. Přestože i zde podléhá jejich organizace celorepublikovým orgánům, pro řízení a zabezpečení soutěží byly zřízeny tzv. řídicí komise. V Čechách jde o Řídící komisi pro Čechy, do jejíž kompetence spadají Česká fotbalová liga, divize A,B,C a příslušné žákovské a dorostenecké soutěže, na Moravě pak funguje Řídící komise pro Moravu, do jejíž kompetence spadají Moravskoslezská fotbalová liga, divize D, E a příslušné žákovské a dorostenecké soutěže. Způsob vytvoření komisí stanoví jejich statut, který schvaluje Výkonný výbor FA. Ten může ve statutu pověřit řídicí komise i plněním dalších funkcí, zejména v oblasti metodické a koordinační.
- 3) **Krajské soutěže** – Na úrovni krajů řídí fotbalové soutěže krajský fotbalový svaz. Do jeho kompetence patří krajský přebor, I.A třída a I.B třída, jde tak fakticky o pátou, šestou a sedmou nejvyšší soutěž v České republice. Krajský fotbalový svaz je organizační jednotkou FAČR, zřízenou podle § 6 odst. 2 e) zák. č. 83/1990 Sb., o sdružování občanů, a má svoji vlastní právní subjektivitu. Stejně jako na celorepublikové úrovni je jeho nejvyšším orgánem valná hromada (stejný počet delegátů na ni vysílají příslušné okresní fotbalové svazy i kluby), mezi valnými hromadami zajišťuje činnost výkonný výbor (7-9 členů), volena je také odvolací a revizní komise. Pro území Prahy je organizační jednotkou FAČR zřízenou podle § 6 odst. 2 e) zák. č. 83/1990 Sb. s vlastní právní subjektivitou

Pražský fotbalový svaz, který plní funkci krajského i okresního fotbalového svazu zároveň.²⁰

- 4) **Okresní soutěže** – Také na nejnižší úrovni fotbalové hierarchie v České republice je zřizován okresní fotbalový svaz. Stejně jako u krajského svazu jde o organizační jednotkou FAČR zřízenou podle § 6 odst. 2 e) zák. č. 83/1990 Sb. s vlastní právní subjektivitou. Okresní svazy řídí nejnižší fotbalové soutěže zřizované v ČR, jde o II. třídu, III. třídu a IV. třídu, fakticky tak o osmou, devátou a desátou nejvyšší soutěž. Ve skutečnosti však ve většině okresů IV. třída vůbec zřizována není, neboť zde není tolik fotbalových klubů, aby to bylo třeba. Nejvyšším orgánem okresního fotbalového svazu je opět valná hromada, která volí výkonný výbor o 5-9 členech. Zároveň je volena také revizní komise, jako odvolací orgán funguje na rozdíl od krajské úrovně samotný výkonný výbor.

²⁰ Řídí tak soutěže od pražského přeboru až po nejnižší okresní ligu.

3 CÍLE A ÚKOLY PRÁCE

Cílem této bakalářské práce je komplexně popsat nejčastěji provozovaný kolektivní sport nejen v České republice, ale i ve světě, fotbal. Klíčovou organizací, která se podílí na řízení fotbalových soutěží, je na našem území Fotbalová asociace ČR. Zaměřuji se proto na její fungování, a to nejen vůči všem členům tohoto obrovského občanského sdružení, ale také ve vztahu k mezinárodním (nadřazeným) institucím UEFA a FIFA.

3.1 Hlavní cíl práce

Hlavním cílem práce je nejen popsat organizační a právní strukturu Fotbalové asociace České republiky, jejíž základní fungování vychází ze zákona č. 83/1990 Sb., o sdružování občanů, ale zanalyzovat a přiblížit běžnému čtenáři také konkrétní problémy z praxe, které ze současné úpravy vycházejí. Své závěry doplním také úvahou nad změnami, které přicházejí s přijetím nového občanského zákoníku.

3.2 Dílčí cíle a úkoly

Aby byl naplněn hlavní cíl práce, vyvstaly při jeho řešení další dílčí úkoly, které bylo třeba se zabývat. Jde zejména o:

- charakteristiku specifického prostředí sportu a jeho propojení s právem,
- organizačně-právní analýzu Fotbalové asociace ČR,
- vymezení fungování občanského sdružení rozsahu FAČR dle zákona č. 83/1990 Sb. v kontextu s novým občanským zákoníkem a úpravě spolkového práva v tomto kodexu,
- otázku pravomoci civilních soudů rozhodovat o vnitřních záležitostech občanského sdružení,
- problematiku zaměstnávání fotbalistů a dosud tolerovaný švarcsystém.

4 METODIKA

Bakalářská práce se zabývá zejména studiem a vyhodnocováním písemných dokumentů, mezi které patří stanovy a další předpisy a řády Fotbalové asociace ČR, vybrané soudní judikáty související se zvoleným tématem práce i informace z médií. Opomenuty nebyly ani konzultace s předními českými odborníky, kteří disponují nejen značnými teoretickými znalostmi z oblasti sportovního práva, ale mnozí z nich za sebou mají i spoustu let praktických zkušeností z fungování Fotbalové asociace České republiky. Cílem práce je tak vytvořit ucelený dokument, který již existující poznatky spojuje do dosud neuveřejněných souvislostí a čtenáři poskytuje komplexní přehled v dané problematice.

V práci jsou tak využity neexperimentální výzkumné metody. Důležitou roli hrály zejména indukce, tedy vyvození obecně platného úsudku z mnoho jednotlivých dílčích poznatků, a dedukce, tedy vyvození konkrétního závěru z obecně platných předpokladů. Při zpracování zvoleného tématu jsem prováděl obsahovou analýzu výše uvedených dokumentů, která se dají souhrnně zařadit pod veřejně dostupné zdroje. Využita byla rovněž metoda srovnávání, kdy jsem pro jejich ověření zjištěné jevy podroboval komparaci s jinými, ať už rozdílnými, nebo i shodnými jevy. Obecně tak lze konstatovat, že byl proveden výzkum kvalitativní.

Výsledky této bakalářské práce byly získány jak metodou přímou, tak i nepřímou, nechybělo ani porovnání vývoje problematiky v časové ose, tedy synchronní a diachronní metoda. Výsledný text je pak spojením několika dílčích otázek do jednotného celku, došlo tak i k využití metody syntézy.

5 VÝSLEDKY PRÁCE

5.1 Fotbal u soudu

Sportovní svazy měly, mají a jistě i budou mít značnou autonomii, zejména co se týká úpravy pravidel konkrétního sportu a vnitřního fungování daného svazu. Zároveň je dnes už ovšem celkem všeobecně vnímán fakt, že se nemohou zcela vymykat právním normám a musí se jim podřizovat. V posledních letech navíc tato otázka získala (zejména ve fotbale) na důležitosti, neboť došlo k několika zajímavým případům, kdy se člen občanského sdružení – sportovního svazu – neváhal obrátit se svým problémem na civilní soud. Následující analýza několika vybraných případů ukazuje, že nejen Fotbalová asociace ČR, ale ani Mezinárodní fotbalová federace FIFA se s touto problematikou nedokáží zcela jasně vypořádat.

5.1.1 Případy z ČR

Každý člen FAČR by měl nepochybně dbát řádů a předpisů tohoto občanského sdružení, zejména pak stanov. Ty ve svém čl. 29 konstatují, že „členové FAČR – fyzické i právnické osoby jsou povinni spory vyplývající ze stanov, řádů a předpisů FAČR řešit prostřednictvím orgánů FAČR“. Na jiné orgány²¹ se mohou obrátit pouze v případě vyčerpání všech prostředků, které svým členům poskytují předpisy FAČR. Stanovy zároveň upozorňují i na to, že porušení tohoto ustanovení podléhá sankcím. Ten samý článek Stanov FAČR ovšem ve svém druhém odstavci zároveň přiznává svým členům jejich zákonné právo obrátit se na obecný soud, a to dle §15 zákona č. 83/1990 Sb., o sdružování občanů.²² Kromě toho je každý člen FAČR oprávněn se dle „nadřazených“ předpisů FIFA a UEFA obrátit také na Rozhodčí soud pro sport (CAS), který sídlí ve švýcarském Lausanne. V rámci sportu jde o nejvyšší možnou instanci a členové sportovních svazů jsou srozuměni s tím, že rozhodnutí CAS je skutečně definitivní a nemůže již podléhat přezkumu civilních soudů.

21 Myšleno zejména civilní soudy, ale v jistých případech může jít i o orgán státní správy, např. ministerstvo školství.

22 Považuje-li člen sdružení rozhodnutí některého z jeho orgánů, proti němuž již nelze podle stanov podat opravný prostředek, za nezákonné nebo odporující stanovám, může do 30 dnů ode dne, kdy se o něm dozvěděl, nejpozději však do 6 měsíců od rozhodnutí požádat okresní soud o určení, zda je takové rozhodnutí v souladu se zákonem a stanovami.

5.1.1.1 Kauzy Slavia a Příbram

Přestože se fotbalové hnutí snaží všemožně bránit zásahům státních orgánů do svého autonomního občanského sdružení, v posledních letech se objevilo několik případů, kdy spory členů s orgány FAČR (dříve ČMFS) skončily dokonce až u Nejvyššího soudu ČR, který ve svých judikátech nastavil jasná pravidla, za jakých se poškozený člen občanského sdružení může domáhat soudní ochrany.

Fotbalový klub Slavia Praha se v roce 2006 například nechtěl smířit s poměrně vysokou pokutou ve výši 2.000.000,- Kč, kterou mu za svévolné opuštění hřiště při zápase s Libercem²³ udělila disciplinární komise. Tuto výši trestu později potvrdila i odvolací a revizní komise, čímž byla vyčerpána možnost veškerých opravných prostředků v rámci fotbalové asociace a poškozený člen se tak mohl dle § 15 zákona č. 83/1990 Sb. obrátit na soud, neboť tato rozhodnutí považoval za „nezákonná nebo odporující stanovám“. Byť soud první instance, odvolací soud a následně ani Nejvyšší soud ČR (NS ČR) této žalobě nevyhověli, případ je zajímavý zejména tím, že NS ČR ve svém rozhodnutí určil, do jaké hloubky mají být soudem zkoumány interní předpisy občanského sdružení a za jakých okolností je vůbec interní rozhodnutí občanského sdružení způsobilé být předmětem soudního přezkumu:

V žalobě podle § 15 odst. 1 zákona č. 83/1990 Sb. postačí tvrdit pouze rozpor rozhodnutí orgánu občanského sdružení se stanovami, není třeba tvrdit též rozpor se zákonem. V rámci tohoto řízení soud nemusí posuzovat jen stanovy sdružení; může se ukázat nezbytným, aby byl posouzen též obsah dalších interních předpisů občanského sdružení, které stanovy provádějí, respektive konkretizují (disciplinární řád). Rozhodnutí disciplinárního orgánu sportovního svazu o sankci za opuštění hrací plochy družstvem v průběhu utkání je podle okolností případu způsobilé být předmětem soudního přezkumu (28 Cdo 4852/2009).

Pokud tak dojde k takovému zásahu do práv člena sdružení, který se v konkrétním případě jeví jako co do své intenzity podstatný, má být předmětem soudního přezkumu. Dále bylo judikováno, že v případě žaloby dle § 15 zákona č. 83/1990 Sb. není třeba kumulativně splnit obě podmínky stanovené tímto předpisem, tedy rozpor rozhodnutí se zákonem i stanovami sdružení. Kromě toho NS ČR ve svém usnesení

23 Na protest proti tendenčnímu řízení zápasu ze strany rozhodčího Járy opustili fotbalisté Slavia hřiště a vrátili si na něj až po 20 minutách, kdy bylo utkání dohráno.

konstatoval, že soud nemusí nutně posuzovat pouhé stanovy, ale v případě nutnosti i další interní předpisy občanského sdružení.

Podobně NS ČR rozhodl i v případě fotbalového klubu 1.FK Příbram, který napadl rozhodnutí Odvolací a revizní komise ČMFS z roku 2008. Ta na základě zjištěných skutečností (neoprávněný start hráče Příbrami „B“ s nesprávným registračním průkazem v několika mistrovských utkáních divize A) kontumovala poškozenému klubu sedm zápasů a mužstvo Příbrami „B“ tak v rozehrané soutěži přišlo o 17 bodů. Vzhledem k tomu, že v době projednávání případu NS ČR v roce 2011 již byly fotbalové soutěže sezóny 2008/2009 dávno ukončeny, nepovažoval soud vzhledem k nemožnosti reparace vzniklé škody za žádoucí, aby v této věci zasahoval do vnitrospolkového rozhodování. „Řečeno v intencích starořímských právních zásad, dění uvnitř občanských sdružení je třeba zvenčí, ze strany soudů, posuzovat v duchu sentence 'minima non curat praetor'“, uvedl NS ČR v odůvodnění svého rozhodnutí a dále doplnil: „Měl-li by soud přezkoumávat ve dvouinstančním řízení například každé rozhodnutí o schválení přestupu sportovce mezi kluby sportovního svazu - a přestupů je v každém přestupním termínu většího svazu třeba i několik set -, pak by se stal soud jakýmsi dozorcem nad spolkovým děním, což je krajně nežádoucí a z pohledu čl. 20 odst. 1, 3 Listiny základních práv a svobod i protiústavní. Naproti tomu rozhodnutí o finančně citelné pokutě, uložené členu spolku (sportovnímu klubu) jako disciplinární sankce, se soudnímu přezkumu nevyhne.“ Tím NS ČR navázal na své předchozí rozhodnutí v případě Slavia a jasně určil rozdíl v intenzitě poškození práv člena sdružení. Právní věta pak zněla následovně:

Za rozhodnutí orgánu občanského sdružení podle § 15 odst. 1 zákona č. 83/1990 Sb. nelze bez dalšího pokládat jakékoli rozhodnutí, učiněné při činnosti sdružení. Má-li se člen sdružení oprávněně domáhat soudní ochrany proti němu, je především třeba, aby takové rozhodnutí zasáhlo do jeho práv; intenzitu takového zásahu je nutné posuzovat – vzhledem k zásadě spolkové autonomie – zdrženlivě, se zřetelem ke konkrétním okolnostem případu (28 Cdo 2304/2011).

5.1.1.2 Kauza Bohemians

Patrně nejkomplikovanějším problémem FAČR co do jeho intenzity i délky trvání se stal případ Bohemians. Od roku 2005, kdy komplikace nastaly a celý spor odstartoval, bylo u soudů podáno na padesát různých žalob. Ani po osmi letech není

situace stále vyřešena, byť vedení FAČR dosáhlo v poslední době výrazného úspěchu, neboť se mu podařilo naplnit roli jakéhosi mediátora a zároveň prostředníka při mimosoudním vyrovnání dvou hlavních znesvářených stran – původních Bohemians v konkurzu a nového subjektu Bohemians 1905 založeného družstvem fanoušků, paradoxně pod stejným registračním číslem v rámci fotbalové asociace.

Rozsáhlý spor se ve své podstatě netýkal pouze spolkového práva, ale zabíhal i do práva obchodního a zejména insolvenčního (v době svého vzniku do zákona č. 328/1991 Sb., o konkurzu a vyrovnání). Postupem času se v případě kromě FAČR (ČMFS) angažovaly hned tři subjekty. Kromě dvou výše zmiňovaných šlo ještě o fotbalový klub ze Střížkova, který již od roku 2005 začal využívat název a logo Bohemians. Mezi těmito třemi subjekty se následně rozhořelo několik sporů. Klíčovým problémem se stalo sporné převedení práv k desítkám hráčů z konkurzní podstaty původní zkrachovalé „Bohemky“ na Družstvo fanoušků Bohemians, které se později spojilo s nově vzniklým AFK Vršovice a přejmenovalo na Bohemians 1905. Vzhledem k tomu, že v soupisu těchto hráčů nechyběli ani nadějní mladíci, kteří byli za několik let prodáni za milionové částky do jiných klubů, šlo ve sporu rovněž o nemalé peníze. Rozebrání tohoto případu by ovšem nejspíš vydalo na samostatnou práci, proto se zde bude zabývat pouze vznikem těchto komplikací, kterým podle mého názoru bylo pochybné převedení členských práv ze zkrachovalého subjektu Bohemians na Bohemians 1905 (resp. Družstvo fanoušků Bohemians).

Dnešní předpisy a řády FAČR již takový převod členství z jednoho subjektu na jiný nedovolují²⁴, v roce 2005 to ale „v zájmu prospěchu fotbalu“²⁵ možné bylo, takže vedle původního subjektu byl veden i subjekt nový, a to pod stejným registračním číslem. Problém pak nastal ve chvíli, kdy původní klub nezanikl, ale (byť v insolvenční) znovu si založil fotbalové mužstvo a přihlásil se do nejnížší pražské ligy. V soutěžích FAČR tak rázem začaly figurovat dva rozdílné subjekty s totožným registračním číslem. Vše bylo navíc umocněno převodem práv k hráčům a historii klubu, které Bohemians 1905 získali odkupem od tehdejšího konkurzního správce původních Bohemians. Od této doby se rozhořel spor, který v historii českého fotbalu nemá obdoby. Oba subjekty na sebe navzájem podávaly jednu žalobu za druhou, a to nejen v České republice, ale i

24 Výjimku tvoří původní občanská sdružení, z nichž se současné kluby fungující jako obchodní společnosti transformovaly. Pokud by dnešní klub – obchodní společnost – upadl do insolvence, má původní občanské sdružení nárok „zdědit“ jeho práva k soutěžím.

Německu, kam mezitím přestoupil hráč Morávek, a na částku za jeho odstupné si činily nároky oba zmíněné subjekty. Proběhla spousta soudních jednání, konečného řešení se nicméně ani po osmi letech nedosáhlo. Vše tak (pravděpodobně) ukončil až zásah FAČR. Vedení fotbalové asociace se podařilo vyjednat kompromis, kdy na jedné straně podepsalo s původním subjektem Bohemians dohodu o převodu veškerých jeho akcií pod svou dceřinnou společnost STES, na druhé straně se dohodlo i se subjektem Bohemians 1905, že jí následně tyto akcie přeprodá, oba subjekty se tak spojí v jeden a spor bude definitivně ukončen. FAČR tím zároveň částečně uznal i svoji chybu a podíl viny na vzniku tohoto problému v roce 2005. Celý proces zatím běží a jeho konečný výsledek v době odevzdání této práce není znám.

5.1.1.3 Kauza Pospěch

Podobným příběhem jako předchozí případ Bohemians je i kauza Pospěch, byť zde se jedná o poškození práv fyzické osoby – fotbalisty, nikoliv klubu. Ani tento případ navíc dosud není zcela vyřešen, aktuálně se nachází u Rozhodčího soudu pro sport (CAS), tedy u nejvyšší možné instance v rámci sportovních organizací. Také zde došlo (alespoň dle tvrzení hráče) k pochybení ze strany orgánů FAČR.

Tento spor má své kořeny v roce 2008, kdy hráč Pospěch bez vědomí svého agenta přestoupil z norského klubu Odd Grenland do slovenské Artmedie Bratislava. Dle příslušného ustanovení ve smlouvě uzavřené mezi hráčem a agentem, která takový postup zakazovala, následně agent Chovanec požadoval po hráči vyplacení smluvní pokuty ve výši 100.000,- eur. Jelikož se peněz nedočkal, podal k disciplinární komisi podnět, aby do doby, než hráč tuto pokutu uhradí, měl zastavenou závodní činnost a nesměl nastupovat k fotbalovým zápasům. K tomu následně i došlo a Pospěch prakticky celou sezónu nehrál. Jeho tehdejší klub Zbrojovka Brno mu tak jednostranně vypověděl smlouvu, a to s odůvodněním, že kvůli udělenému trestu nemohl plnit povinnosti profesionálního fotbalisty. I tuto výpověď ale hráč považuje za neplatnou, ve smlouvě totiž byla klauzule, že v případě jednostranné výpovědi bude zaslán opis jejího ukončení smlouvy registračnímu úseku svazu. A to se podle názoru hráče nestalo.

V roce 2010 hráč se svými právními zástupci sice docílil toho, že odvolací a revizní komise jeho trest zrušila, takže od té doby může opět nastupovat k fotbalovým zápasům, vzhledem k ročnímu výpadku a ztrátě příjmů ovšem zároveň upadl do

25 Tento termín příslušná směrnice o převodu členských práv skutečně obsahovala.

insolvence a dále požaduje po FAČR náhradu škody. Komplikovaný případ skončil až u Rozhodčího soudu pro sport (CAS) ve Švýcarsku, kde by měl být v blízké budoucnosti projednán.

5.1.2 Případ Sion

Hojně sledovaným případem, nejen ve Švýcarsku, kde se přímo odehrával, ale také v dalších státech světa, se stal spor fotbalového klubu Sion s Unií evropských fotbalových asociací UEFA. Švýcarský prvoligový celek skončil v sezoně 2010/2011 na čtvrtém místě tabulky a zajistil si tak postup do následujícího ročníku Evropské ligy UEFA, kde v předkole porazil skotský Celtic Glasgow a kvalifikoval se do základní skupiny soutěže. V ní už mu ovšem vedení UEFA startovat zakázalo, a to proto, že v předkole Sion nasadil pět nových fotbalistů, které získal v letním přestupním termínu před sezónou 2011/2012. Podle funkcionářů UEFA šlo však o transfery nepovolené, neboť Sion byl v té době stále ještě v trestu za dřívější neoprávněný přestup egyptského brankáře Al Hadářího z roku 2008.²⁶ Za porušení tohoto zákazu přestupů udělila UEFA Sionu další sankci – vyřazení z Evropské ligy. Místo švýcarského celku pak byl dodatečně do základní skupiny přiřazen právě Celtic Glasgow, jenž Sionu podlehl v předkole.

Představitelé Sionu ovšem namítali, že zmíněný trest si jejich klub už odpykal, a proti rozhodnutí o vyřazení z Evropské ligy podali odvolání. Nesmířili se ani s tím, když původní rozhodnutí posvětila i druhá instance UEFA. Východisko pak hledali u švýcarského civilního soudu. Ten dal Sionu zapravdu a UEFA nařídil vrátit klub zpět do soutěže.²⁷ To ale UEFA odmítla, ač to po ní funkcionáři Sionu požadovali.

Klubový prezident Sionu Christian Constantin zároveň požádal švýcarské státní zastupitelství, aby zahájilo vyšetřování UEFA kvůli ignorování rozhodnutí soudu. Požaduje také, aby zákonodárci přehodnotili daňové úlevy ve prospěch FIFA a UEFA, které mají svá sídla ve švýcarském Curychu, respektive Nyonu (ČTK, 2011).

Mezi oběma stranami se tak rozhořel lýtý boj. Případ putoval nejen k odvolacímu civilnímu soudu, ale zároveň také k Rozhodčímu soudu pro sport (CAS), který funguje jako nejvyšší instance všech sportovních sporů, a měl tedy zkoumat, zda odvolací orgán UEFA rozhodl správně. Mezitím se do případu vložila i Mezinárodní fotbalová federace

²⁶ Sion získal v roce 2008 Essama Al Hadářího na přestup bez souhlasu klubu Al Ahlí, kde do té doby působil, což předpisy UEFA zakazují.

FIFA. Ta se snažila působit zejména silou své autority. Výsledkem tak byla rezoluce schválená výkonným výborem, v ní se mimo jiné konstatovalo:

Výkonný výbor FIFA připomíná, pokud by se každý klub nebo hráč, který nesouhlasí s konečným a závazným rozhodnutím FIFA, obracel na civilní soud, nebylo by možné dál fotbal centrálně organizovat... pokud kluby a hráči nebudou respektovat stanovy FIFA a svých národních svazů, může to ohrozit celý fotbal (FIFA Executive Committee, 2011).

V této rezoluci výkonný výbor zároveň vyzval všechny členy FIFA, aby důsledně respektovali čl. 64 stanov, který zakazuje obracet se s fotbalovými spory na civilní soudy. Jako odvolací orgán má sloužit CAS, a na ten by se dle rezoluce měli všichni členové FIFA v případě nespokojenosti s rozhodnutím orgánů fotbalových svazů a federací obracet. Toto rozhodnutí CAS by pak mělo být všemi respektováno a považováno za konečné a závazné.

Během těchto sporů nicméně byla odehrána celá základní skupina Evropské ligy UEFA 2011/2012 a CAS případ Sion projednal až pouhý den před losem vyřazovací části soutěže, kdy do poslední chvíle hrozilo, že v krajním případě může být kvůli neoprávněnému vyřazení Sionu celá soutěž anulována. CAS ovšem rozhodl v souladu s předchozími verdikty UEFA a vyřazení Sionu z Evropské ligy shledal jako oprávněné. Švýcarskému klubu navíc nařídil zaplatit i soudní výlohy, které jsou v podobných případech nemalá, a zde činily 40 tisíc švýcarských franků.

Následně došlo ještě k jakémusi „potrestání rebelů“. V závislosti na rozhodnutí CAS, které má být dle stanov pro všechny členy FIFA konečné a závazné, přispěchala Mezinárodní fotbalová federace s nařízením národnímu svazu ve Švýcarsku, kterému určila měsíční lhůtu na to, aby potrestal Sion odebráním bodů za všechny zápasy, do nichž aktivně zasáhli fotbalisté, kteří byli předmětem výše popsaného sporu. Pokud by švýcarský svaz odepřel toto vykonat, hrozila FIFA vyřazením Švýcarska ze všech mezinárodních fotbalových soutěží.²⁸ Švýcarskému fotbalovému svazu tak nezbylo, než se podvolit, a přistoupit k mimořádně přísnému trestu odečtu 36 bodů v ligové tabulce.

27 Kromě toho civilní soud nařídil UEFA dokonce zaplatit pokutu za porušení svých vlastních řádů.

28 O tom, že nešlo jen o plané hrozby, svědčí například vyloučení Jemenského fotbalového svazu z řad FIFA kvůli zásahům vnějšího prostředí do jeho chodu v roce 2005.

Sion se tak rázem propadl ze třetího místa na poslední příčku a jarní část sezony začínal se záporným ziskem bodů.²⁹

Paralelně vedle této „fotbalové linie“ probíhalo projednání odvolání u švýcarského civilního soudu. Ten se nakonec přiklonil k výkladu CAS a rozhodnutí soudu první instance změnil tak, že Sion skutečně uskutečnil sporné přestupy ještě v průběhu uděleného trestu, tudíž jeho vyřazení z Evropské ligy bylo oprávněné.

Na jednu stranu tak je možné s uspokojením konstatovat, že civilní soud i nejvyšší sportovní orgán dospěly ke stejnému závěru, takže případ byl po delších peripetích rozhodnut jednotně. Na druhé straně, z pohledu zkoumání autonomie fotbalu a neustálému bránění se zásahům státních orgánů do jeho fungování ze strany FIFA je škoda, že na případu Sionu proti UEFA nebylo možné prozkoumat, jak by byl řešen výkon rozhodnutí, pokud by i odvolací civilní soud zůstal u názoru soudu první instance a žalobě švýcarského klubu vyhověl.

5.2 Nový občanský zákoník

Nejen občanská sdružení, ale v podstatě celou společnost, čekají rozsáhlé změny s nástupem účinnosti nového občanského zákoníku (NOZ). Výjimkou tak rozhodně nebude ani Fotbalová asociace České republiky, která stejně jako ostatní již vniklá a fungující občanská sdružení bude transformována do spolku. Dojde k tomu na základě ustanovení § 3045 odst. 1 nového občanského zákoníku, které říká, že sdružení podle zákona o sdružování občanů se po účinnosti nového občanského zákoníku automaticky považují za spolky. Znamená to, že k této změně dochází od 1. 1. 2014 ze zákona automaticky a není nutné se nikde znovu registrovat. Samozřejmě však budou následovat i další změny.

Precizněji budou například stanoveny zásady fungování spolků (např. nediskriminace – § 212), jejich účelové vymezení (§ 217) či vnitřní organizace (§ 243 a násl.). Nová právní úprava nabídne i širokou síť dispozitivních pravidel (např. pro fungování členské schůze – § 248 a násl.), o které se budou moci spolky opřít v případě, že si nebudou chtít určit svá vlastní pravidla. Důkladnější pravidla se zavádí i pro tzv.

²⁹ Přestože byl tímto verdiktem Sion prakticky jasně odsouzen k sestupu do druhé ligy, nakonec si prvoligovou příslušnost udržel. Během sezony totiž z ekonomických důvodů odstoupil ze soutěže Xamax, který se tak automaticky stal sestupujícím. Sion po odečtu 36 bodů skončil se ziskem 17 bodů v ligové tabulce na předposledním devátém místě, v baráži s druhým týmem druhé ligy (Aarau) byl pak úspěšnější a v první lize zůstal i pro další sezónu.

organizační jednotky s odvozenou právní subjektivitou. NOZ je nově označuje jako pobočné spolky a stanovuje základní náležitosti jejich vzniku a fungování (Forst, 2013).

5.2.1 Spolkové právo

Dosavadní téměř 25 let stará úprava obsažena v zákoně č. 83/1990 Sb., o sdružování občanů, si ve své době vystačila pouze s 22 paragrafy, NOZ jich obsahuje téměř sto. Nová úprava tak nejen přebírá většinu stávajících pravidel, ale určité věci se snaží rozebrat důsledněji a některé nové instituty i zavádí. Snahou by dle důvodové zprávy k NOZ měla být eliminace nejasností plynoucí ze stavu zavedeného zákonem č. 83/1990 Sb. Úprava spolků v NOZ je zároveň koncipována poměrně dispozitivně, jako ostatně celý nový občanský zákoník, takže každý spolek se bude moci ve svých stanovách od velké většiny upravených otázek, jako jsou např. vnitřní organizace spolku, základní vymezení členských práv či zásady jejich správy, odchýlit.

Spolek je v NOZ vymezen v zásadě svými základními znaky, jimiž jsou samospráva, dobrovolnost členství, oddělení majetkových sfér spolku a jeho členů atd. Ve výsledku tak vzniká modelová právnická osoba korporátního typu, takže vedle úpravy spolků v §§ 214 až 302 se podpůrně použije i obecná úprava právnických osob a korporací. Všechny spolky budou nově vedeny ve veřejném rejstříku u krajských soudů, který nahradí dosavadní registr občanských sdružení vedený ministerstvem vnitra. Na příslušný krajský (rejstříkový) soud tak přechází od 1. 1. 2014 již existující registr občanských sdružení spolu s veškerými v něm obsaženými daty. Data budou mezi ministerstvem vnitra a příslušnými rejstříkovými soudy předána bez potřeby spoluúčasti jednotlivých sdružení. Již založená občanská sdružení se již ovšem nevyhnou povinnosti změnit si svůj název. Právní forma totiž musí být dle NOZ uvedena v názvu spolku. A to nejpozději do dvou let ode dne nabytí účinnosti nového předpisu. Každý spolek pak u svého názvu bude muset uvádět i označení „zapsaný spolek“, či zkratku z.s. Tuto změnu musí občanská sdružení provést ve stanovách a dalších vnitřních dokumentech a následně je zaslat rejstříkovému soudu k zápisu změny názvu v registru spolků. Zatímco v dosavadním registru vedeném u ministerstva vnitra se uváděly pouze údaje o názvu, datu vzniku, identifikačním čísle a sídle, nově se na spolky nahlíží stejně jako na jiné právnické osoby, takže musí povinně zveřejňovat i stejné údaje. Ty musí každý spolek do rejstříku doplnit nejpozději do tří let ode dne nabytí účinnosti NOZ.

Občanským sdružením by rozhodně nemělo uniknout ani pravidlo, které říká, že pokud jsou vnitřní dokumenty v rozporu s kogentními ustanoveními NOZ, pozbývají účinnosti již 1. 1. 2014. Dle § 3041 NOZ je zároveň do tří let od nabytí účinnosti nové právní úpravy spolek (jako každá jiná právnická osoba) povinen zajistit soulad svých vnitřních předpisů s těmito kogentními ustanoveními NOZ.³⁰ Všechny spolky by tak měly věnovat nové úpravě dostatečnou pozornost a s předstihem prověřit všechny dokumenty a interní předpisy, zda náhodou neodporují novým předpisům. V extrémním případě by totiž mohlo dojít až k zrušení spolku.

Změna čeká také organizační jednotky občanského sdružení, podle zákona č. 83/1990 Sb. způsobilé jednat svým jménem na základě odvozené právní subjektivity. V případě fotbalové asociace jde nejen o 14 krajských fotbalových svazů, ale také o všechny okresní fotbalové svazy. Ty se budou nově automaticky považovat za pobočné spolky, avšak statutární orgán občanského sdružení, o jehož organizační jednotku jde (tedy dle nové úpravy a terminologie statutární orgán hlavního spolku), bude opět muset podat nejpozději do tří let ode dne nabytí účinnosti NOZ návrh na zápis pobočného spolku do rejstříku, jinak posledním dnem této lhůty pobočný spolek zanikne.

Přestože lze výše popsaný proces označit za transformaci pouze v nadneseném smyslu – funkčně se jedná o stále stejnou formou právnické osoby, tedy o zájmové (nevýdělečné) společenství osob – domnívám se, že NOZ přináší výrazný kvalitativní posun, který vrací tuto formu zpátky mezi standardní právnické osoby. Za pozitivní je třeba označit i skutečnost, že je celý proces tohoto relativně náročného přechodu nastaven tak, aby stávající občanská sdružení zatěžoval co nejméně, ať už co do rozsahu požadovaných úkonů nebo doby, ve které mají být učiněny (Forst, 2013).

5.3 Zaměstnávání fotbalistů

Sport se v dnešní době stal nejen společenským, ale také ekonomickým fenoménem. Fotbal navíc patří mezi sporty nejsledovanější, proto není divu, že také příjmy profesionálních fotbalistů se řadí k těm nejvyšším ze všech sportovních odvětví vůbec.

³⁰ Vzhledem k tomu, že aktuálně platné Stanovy FAČR byly nově schváleny na valné hromadě v roce 2011, a při jejich přípravě se již vycházelo z připravovaného NOZ, velké změny FAČR s účinností NOZ nečekají.

Z ekonomického pohledu již nelze tuto oblast považovat pouze za zájmovou činnost, zajišťovanou sportovními kluby v nejrůznějších odvětvích sportovní činnosti. Pro mnohé již sport není pouhou zábavou vykonávanou ve volném čase. Je možné sledovat neustále se zvětšující rozdíl mezi amatérským sportem, který je pěstován pro zdraví a radost z pohybu a soutěžení, a sportem profesionálním, ve kterém dominují převážně aspekty obchodní (Hanáčková, 2008, 3).

5.3.1 Tolerovaný švarcsystém

Ač v jiných zemích je profesionální fotbalista ve vztahu ke svému klubu v klasickém zaměstnaneckém poměru, v České republice je tomu jinak a již léta dochází k tolerování tzv. švarcsystému, tedy situaci, kdy osoby, které vykonávají pro zaměstnavatele běžné činnosti nejsou jeho zaměstnanci, formálně vystupují jako samostatní podnikatelé. Státní pokladna v takových případech přichází o nemalé prostředky, jež kluby i samotní fotbalisté ušetří na daních. „Propagátorem“ tohoto systému byl paradoxně benešovský podnikatel Miroslav Švarc, svého času mecenáš zdejšího fotbalového oddílu.

Zatímco u individuálních sportů, jako jsou například tenis nebo golf, má profesionální sportovec možnost získat na provozování své činnosti živnostenské oprávnění, u kolektivních sportů je to prakticky vyloučeno. Komplikace mohou nastat už při splnění všeobecných podmínek potřebných k získání živnostenského listu. Mnozí sportovci totiž dosahují výborné výkonnosti již před dovršením 18 let věku.

Problémy vyplývají také z požadavku provozovat živnost pod vlastním jménem a na vlastní odpovědnost. V případě řady sportů může být sporná i samostatnost při provozování.... Sportovec individuálních sportů vykonává činnost prokazující se skutečnými znaky nezávislosti.... Naproti tomu u sportovců kolektivních sportů lze s jistotou říci, že požadavky definice živnosti podle živnostenského zákona nesplňují, proto na ně jako na živnostníky pohlížet nemůžeme (Hanáčková, 2008, 15).

V případě sportovců kolektivních sportů je u nás praxe taková, že sportovci jsou nejčastěji považováni za osoby vykonávající nezávislé povolání. Naproti tomu v zahraniční praxi má činnost sportovců kolektivních sportů převážně pracovní právní charakter. Tento nesoulad může samozřejmě přinášet určité komplikace a střety se zákonem (Hanáčková, 2008, 17).

Ještě do konce roku 2011, kdy došlo k novelizaci zákoníku práce (zákon č. 262/2006 Sb.), bylo díky nejasnému výkladu termínu „závislá práce“ profesionálního fotbalistu skutečně dle některých názorů možno považovat za osobu vykonávající nezávislé povolání jako OSVČ. S účinností od 1. 1. 2012 ovšem zákon jasně definuje, že závislou prací je taková práce, která je vykonávána ve vztahu nadřízenosti zaměstnavatele a podřízenosti zaměstnance, jménem zaměstnavatele, podle jeho pokynů a zaměstnanec ji vykonává osobně, na náklady a odpovědnost zaměstnavatele, v pracovní době na pracovišti zaměstnavatele, popřípadě na jiném dohodnutém místě. A musí být vykonávána za mzdu, plat nebo odměnu. Což nahrává spíše tvrzením odpůrců současného fungování vztahu klub-profesionální fotbalista. Ani dnes ale názory odborníků na právní postavení profesionálních sportovců jako osob vykonávajících nezávislé povolání nejsou jednotné.

5.3.2 Případ Sabou

O tom, jaká úskalí s sebou dosavadní systém „zaměstnávání“ fotbalistů v České republice přináší, svědčí případ Jiřího Saboua, bývalého profesionálního hráče I. ligy. Jeho spor s finančním úřadem skončil dokonce nejen u Nejvyššího správního soudu ČR, ale v rámci řešení předběžných otázek i u Soudního dvora Evropské unie.

V případě šlo o to, že profesionální fotbalista Sabou, vystupující jako osoba vykonávající nezávislé povolání (OSVČ), přiznal ve zdaňovacím období roku 2004 daň z příjmů fyzických osob ve výši 29.700,- Kč. Finanční úřad, do jehož obvodu Sabou spadal, ovšem provedl v roce 2009 na základě uskutečněné daňové kontroly dodatečný výměr a nová daň činila rázem 283.604,- Kč. Tento markantní rozdíl byl zapříčiněn tím, že si někdejší fotbalista Viktorie Žižkov a Teplic snížil daňový základ tak, že do daňového přiznání započítal jednání své agentky o možném přestupu do věhlasných světových klubů Manchesteru United, Barcelony, Olympique Marseille či AS Monaco. Na tyto činnosti byly vystaveny faktury společností Solomon Group, Kft, se sídlem v Budapešti, a to za služby označené jako zastupování, jednání s manažery klubů, dopravní náklady, propagační materiály, public relations, monitorování, webové služby, profesionální konzultace v oblasti výživy a fyziologie, právní editování dokumentů. Tyto faktury měly odpovídat realizovaným službám na základě uzavřené mandátní smlouvy mezi Sabouem a společností Solomon Group.

Finanční úřad následně vyzval Sabou, aby tuto smluvní spolupráci lépe vysvětlil, načež fotbalista uvedl, že s touto společností spolupracuje již od roku 2001 a spolupráce pro něj byla nesmírně důležitá, neboť uvažoval o přestupu do zahraniční fotbalové ligy. Činnost společnosti Solomon Group mu tak měla umožnit další profesní vývoj. Kromě toho Sabou poskytl finančnímu úřadu také přehled o jednání zástupců společnosti (tedy své agentky) se zahraničními kluby o jeho možném přestupu, a to 8. – 10. října 2004 v Marseille s kluby Olympique Marseille, AS Monaco a FC Toulouse, 10. – 12. října v Barceloně se zástupci FC Barcelona a 2. - 4. listopadu 2004 v Manchesteru se zástupci Manchester United. Kromě toho předložil i kopie letenek a dokladů za ubytování v hotelu na jméno své agentky Michaely Votavové, jednatelka Solomon Group.

S těmito podklady se ale finanční úřad nespokojil a cestou mezinárodní pomoci při správě daní si vyžádal stanoviska uvedených fotbalových klubů. V žádostech se jich dotazoval, zda v roce 2004 proběhlo jednání o angažmá Sabou u fotbalového klubu, kdo se těchto jednání účastnil za fotbalový klub a kdo za samotného hráče, kde a kdy se jednání uskutečnila, zda byl z jednání vyhotoven písemný materiál (pokud ano, žádal finanční úřad o jeho zaslání). Z následných odpovědí ovšem vyplynulo, že žádný z těchto klubů neznal ani fotbalistu Sabou, ani jeho agentku Votavovou, která ho měla při jednáních o přestupech zastupovat. Na základě zjištěných skutečností pak finanční úřad usoudil, že Jiří Sabou řádně nedoložil souvislost cest své agenty s jednáními o svém eventuálním přestupu do zahraničních fotbalových klubů. Z toho důvodu mu byla vyměřena dodatečná daňová povinnost.

S takovým závěrem se fotbalista Sabou nechtěl smířit a postup finančního úřadu napadl nejdříve u Městského soudu v Praze. Po zamítnutí své žaloby podal kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu ČR. V ní namítal, že finanční úřad získal informace od zahraničních daňových správ nezákonným způsobem, především z toho důvodu, že on jako daňový subjekt měl právo být informován o záměru odeslat žádost o informace podle zákona č. 253/2000 Sb. a směrnice 77/799/EHS. Tohoto práva chtěl využít k formulaci vlastních otázek, kromě toho se chtěl také zúčastnit výslechů třetích osob realizovaných zahraničními daňovými správami v rámci mezinárodní pomoci.

Nejvyšší správní soud ČR se s řešením těchto otázek obrátil na Soudní dvůr Evropské unie, kde generální advokátka, které byl případ svěřen, spor od samého

počátku označovala za podstatný jak pro profesionální fotbalisty v celé EU, tak pro unijní daňové právo. Soud dvůr EU nakonec rozhodl tak, že unijní směrnice finančnímu úřadu v ČR zvolený postup umožňovala. Podle soudu totiž příslušná směrnice neukládá daňovým úřadům žádnou povinnost poplatníka daně informovat o tom, že spolupracují s partnerskými institucemi v jiné členské zemi, či se jej dokonce kvůli tomu ptát na jeho postoj. Podle rozhodnutí soudu je totiž potřeba odlišit proces, kdy daňové úřady sbírají informace od momentu, kdy daňový úřad přijme konkrétní opatření vůči poplatníkovi. O tomto rozhodnutí už musí být dotčená osoba informována, zdůraznil soud.

5.3.3 Konec švarcsystému?

I když státní správa zatím nepodnikla žádné radikální kroky, které by měly za cíl donutit FAČR, kluby a hráče změnit současný systém tak, aby fotbalista skutečně měl právní postavení zaměstnance, je pravděpodobné, že tento 25 let fungující model v nejbližších letech skončí. Dle mého názoru k tomu přispěje nejen tlak na větší kontrolu řádného zdaňování profesionálních fotbalistů vystupujících jako OSVČ, jako byl v předchozí podkapitole popsán případ Sabou, ale rovněž nutnost sjednocení „fotbalově-pracovní“ legislativy v rámci cele Evropské unie, potažmo UEFA. Za zavedení pracovněprávních vztahů ostatně bojuje i předsedkyně České asociace fotbalových hráčů³¹ Markéta Haindlová, která našla hned několik výhod pro tuto změnu.

Jak vyplývá z nedávné studie Evropské komise, země, které nemají stabilní právní prostředí, jsou více náchylnější k nekalým praktikám jakou je např. ovlivňování zápasů... tzv. Autonomní dohoda zavádějící pracovněprávní vztahy je stěžejní pro pověst fotbalu jako profesionálního sportu, protože zavádí rámec, který zvýší standardy pro hráče a kluby napříč evropským fotbalem a navíc poskytne větší právní jistotu a v jejím důsledku dojde také ke snížení sporů (Haindlová, 2013).

Kromě toho by fotbalové kluby za své zaměstnance (hráče) byly povinny odvádět zdravotní a sociální pojištění. Zlepšit by se měla i vymahatelnost dlužných odměn, neboť v současné době je v Česku v některých klubech běžné, že fotbalisté se statutem OSVČ několik měsíců žádné peníze nedostávají. Právě tato snaha ochránit hráče před nekorektním chováním klubů vedla UEFA k tomu, aby uzavřela ujednání s

³¹ Jde o určitou formu fotbalových odborů. ČAFH je zároveň členem FIFPro - Mezinárodní federace fotbalových profesionálů.

FIFPro (Mezinárodní federací fotbalových profesionálů), EPFL (Sdružením evropských profesionálních lig) a ECA (Asociací evropských klubů) o tom, že nejpozději do roku 2015 každý členský stát zajistí lepší vymahatelnost práv fotbalistů vůči klubům. Zatím není jasné, zda by v případě České republiky mohlo jít ze strany UEFA až o tak radikální krok, že by Unie evropských fotbalových asociací nařídila FAČR upustit od současného systému a zavést zaměstnanecké smlouvy u všech fotbalistů.

Vzhledem k tomu, že dosavadní, 25 let fungující systém, šetří vzhledem k aktuálním nákladům na daňové odvody a na zdravotní a sociální pojištění klubům zhruba 30 procent celkových nákladů, brání se zavedení zaměstnaneckých smluv zejména jejich majitelé. Z hlediska výše příjmů by byli logicky postiženi i samotní fotbalisté. Přesto se nabízí jiné řešení tohoto problému. Po vzoru některých zahraničních lig by hráči měli s klubem uzavřenu nejen zaměstnaneckou smlouvu (zaručující mu nějaký minimální příjem), ale také další kontrakt, na základě kterého by se například zavázal marketingově tento klub propagovat, a to za mnohem vyšší odměnu, než by činil jeho plat zaměstnance.

Otázka, zda na ně pohlížet jako na zaměstnance, nebo jako na osoby vykonávající nezávislé povolání, již byla vyřešena... na základě rozhodnutí ESD bylo potvrzeno, že činnost profesionálního sportovce kolektivních sportů má pracovní právní charakter. V zahraničí je toto podřazení běžné... Česká praxe se však k této problematice staví jinak (Hanáčková, 2008, 45).

6 ZÁVĚR

Dnes již prakticky nikdo nepochybuje o tom, že sport je významná činnost, která přispívá ke kultivaci lidského potenciálu, a to jak po stránce fyzické, tak po stránce psychické. Díky sportu si člověk zlepšuje základní fyziologické funkce lidského organismu, jako jsou vytrvalost, odolnost či přesnost, kromě toho sport významně posiluje také psychickou složku osobnosti, ať už jde o schopnost zvýšeného soustředění se na určitou činnost, zodpovědnost vůči druhé osobě a podobně. Zanedbatelná není rozhodně ani funkce výchovná.

S vzrůstajícím vlivem sportu na společnost ovšem také vznikají vyšší nároky na jeho organizaci a zajištění dostatečně kvalitního právního prostředí. Sport v České republice má poměrně jasně danou strukturu - nejmenšími jednotkami jsou sportovní kluby, nejvýše jsou národní asociace či svazy. V prostředí fotbalu je řídicím orgánem v rámci státu Fotbalová asociace ČR, fungující jako občanské sdružení (spolek) a čítající na 300 tisíc aktivních členů.

Právě důkladně rozebrat organizační a právní strukturu této instituce se stalo cílem bakalářské práce. Popsány jsou vrcholné orgány nejen národní asociace, ale také fungování nadřazených mezinárodních fotbalových organizací FIFA a UEFA a jejich přímý i nepřímý vliv na fotbalové prostředí v České republice. Hlavním úkolem ovšem nebylo pouze analyzovat současný stav, ale upozornit také na klíčové problémy dosavadní úpravy, popsat je a navrhnout určitá řešení.

S přicházejícím rozsáhlým novým kodexem občanského práva, nabývajícím účinnosti 1. 1. 2014, čekají Fotbalovou asociaci ČR rovněž změny. Proto v práci nechybí ani analýza problematiky přechodu dosud fungujícího občanského sdružení na „novou“ právní formu spolku, jak jsou tyto instituce v novém občanském zákoníku nazvány.

Vzhledem k neustálému dynamickému rozvoji sportu, a fotbalu zvláště, bude zajímavé sledovat nejen budoucí fungování Fotbalové asociace, ale také prolínání sportu a práva vůbec. Dosud jde totiž o oblast dostatečně neprobádanou, která otevírá spoustu možností. Přispět by k tomu částečně měla i tato práce.

7 SOUHRN

Bakalářská práce se zabývá problematikou fungování Fotbalové asociace ČR (FAČR), která je se svými téměř 300 tisíci aktivních členů největším občanským sdružením (spolkem) v České republice. V práci je podrobně rozebrána nejen její rozsáhlá organizační struktura, ale podstatná část je věnována také sportovně-právní problematice se zaměřením na vztah FAČR ke státním institucím a mezinárodním fotbalovým organizacím FIFA a UEFA.

V úvodní části práce je přes obecný vztah sportu a práva a historii sportu a fotbalu v ČR charakterizováno fungování Mezinárodní fotbalové federace FIFA a Unie evropských fotbalových asociací UEFA. Z těchto modelů pak vychází organizační a právní struktura jednotlivých národních fotbalových svazů, což je názorně objasněno na příkladu FAČR.

Druhá část práce se věnuje aktuálním problémům fotbalové asociace. Prozkoumán byl nejen problém přechodu na novou právní úpravu dle nového občanského zákoníku (zák. č. 89/2012 Sb.), ale také otázka čím dál spornější autonomie fotbalu vůči státním orgánům. Ožehavým tématem specifickým pro Českou republiku, jemuž se druhá část práce rovněž věnuje, je současná nevyhovující úprava zaměstnávání fotbalistů.

Závěry práce jsou výsledkem zkoumání dostupných informací a jejich syntézy. Kromě objasnění problémů poskytují čtenáři i podněty k dalšímu zamyšlení.

8 SUMMARY

The bachelor thesis deals with the functioning of the Football Association of the Czech Republic (FAČR), which is with its nearly 300 thousand active members the largest civic associations in the Czech Republic. Its extensive organizational structure is in this thesis examined but a substantial part is also devoted to sports and legal issues, with a focus on the relationship of FAČR to state institutions and international football organizations, FIFA and UEFA.

In the first part of the thesis is the functioning of the international football federation FIFA and the Union of European Football Associations UEFA characterized through the general relationship between sport and the law and the history of the sport, and football in the Czech Republic. The organizational and legal structure of the national football associations is based on these models what is vividly illustrated in the example FAČR.

The second part deals with current issues of the football association. The problem of the transition to the new legislation by the new Civil Code (Act No. 89/2012 Coll.) is examined and also the increasingly controversial question of football autonomy against state authorities. Issue of employing the football players is also discussed in the second part of this thesis. This delicate issue is specific to the Czech Republic because of the current inadequate regulations.

The conclusions of the thesis are the result of the examination of the available information and their synthesis. Besides explaining the problems, they provide readers with subjects for further reflection.

9 REFERENČNÍ SEZNAM

Publikace:

- ČTK. (2011). *Sion napadl výsledky Evropské ligy a míří na daně UEFA i FIFA*. ČTK. Retrieved 20.11.2013 from World Wide Web: <http://fotbal.idnes.cz/>
- FIFA Executive Committee (2011). *Resolution to defend the statutes of football's governing bodies*. FIFA, Curych. Retrieved 20.11.2013 from World Wide Web: <http://www.fifa.com/>
- Forst, A. (2013). „*Transformace*“ občanských sdružení na spolky dle nového občanského zákoníku. Ministerstvo spravedlnosti. Retrieved 25.11.2013 from World Wide Web: <http://obcanskyzakonik.justice.cz/>
- Haindlová, M. (2013). *Česko je jedním z posledních evropských států, kde profi hráči nejsou zaměstnanci*. Efortbal.cz. Retrieved 1.12.2013 from World Wide Web: <http://www.efortbal.cz/>
- Hanáčková, Z. (2008). *Zdaňování sportovců a rozhodčích*. Diplomová práce. Masarykovo univerzita, Právnická fakulta, Brno.
- Králík, M. (2001). *Právo ve sportu*. Praha: C. H. Beck.
- Králík, M. (2006). *Právní význam sportovních pravidel pro právní odpovědnost sportovců za sportovní úrazy ve světle doktrinního vývoje*. Časopis pro právní vědu a praxi, 14 (3), 122-131.
- Kureš, J., Hora, J., Jachimstál, B., Nitsche, J., Skočovský, M., & Zahradníček, J. (2013). *Pravidla fotbalu platná od 1.7.2013*. Praha: Olympia.
- Šidliák, J. (2010). *Občanskoprávní odpovědnost ve sportu*. Diplomová práce. Univerzita Karlova, Právnická fakulta, Praha.
- Špulka, M. (2010). *Právo a sport – legitimita sportovních norem*. Diplomová práce. Masarykovo univerzita, Právnická fakulta, Brno.
- Vondráčková, L. (2008). *Teoretické prvky na téma právní odpovědnosti sportovce v českém právním řádu*. Univerzita Karlova, Právnická fakulta, Praha.

Zákony a další právní předpisy:

- Zákon č. 115/2001 Sb., o podpoře sportu

- Zákon č. 262/2006 Sb., zákoník práce
- Zákon č. 455/1991 Sb., živnostenský zákon
- Zákon č. 280/2009 Sb., daňový řád
- Zákon č. 83/1990 Sb., o sdružování občanů
- Zákon č. 89/2012 Sb., občanský zákoník (nový)
- Zákon č. 328/1991 Sb., o konkurzu a vyrovnání
- Zákon č. 513/1991 Sb., obchodní zákoník
- Zákon č. 40/1964 Sb., obchodní zákoník
- Zákon č. 253/2000 Sb., o mezinárodní pomoci při správě daní
- Směrnice 77/799/EHS, o vzájemné pomoci mezi příslušnými orgány členských států v oblasti přímých daní

Judikáty:

- Usnesení NS ČR č. 28 Cdo 4852/2009 ze dne 17. 3. 2010
- Rozsudek NS ČR č. 28 Cdo 2304/2011 ze dne 14. 9. 2011
- Usnesení NSS ČR č. 1 Afs 73/2011 ze dne 3. 4. 2012

Seznam použitých zkratek:

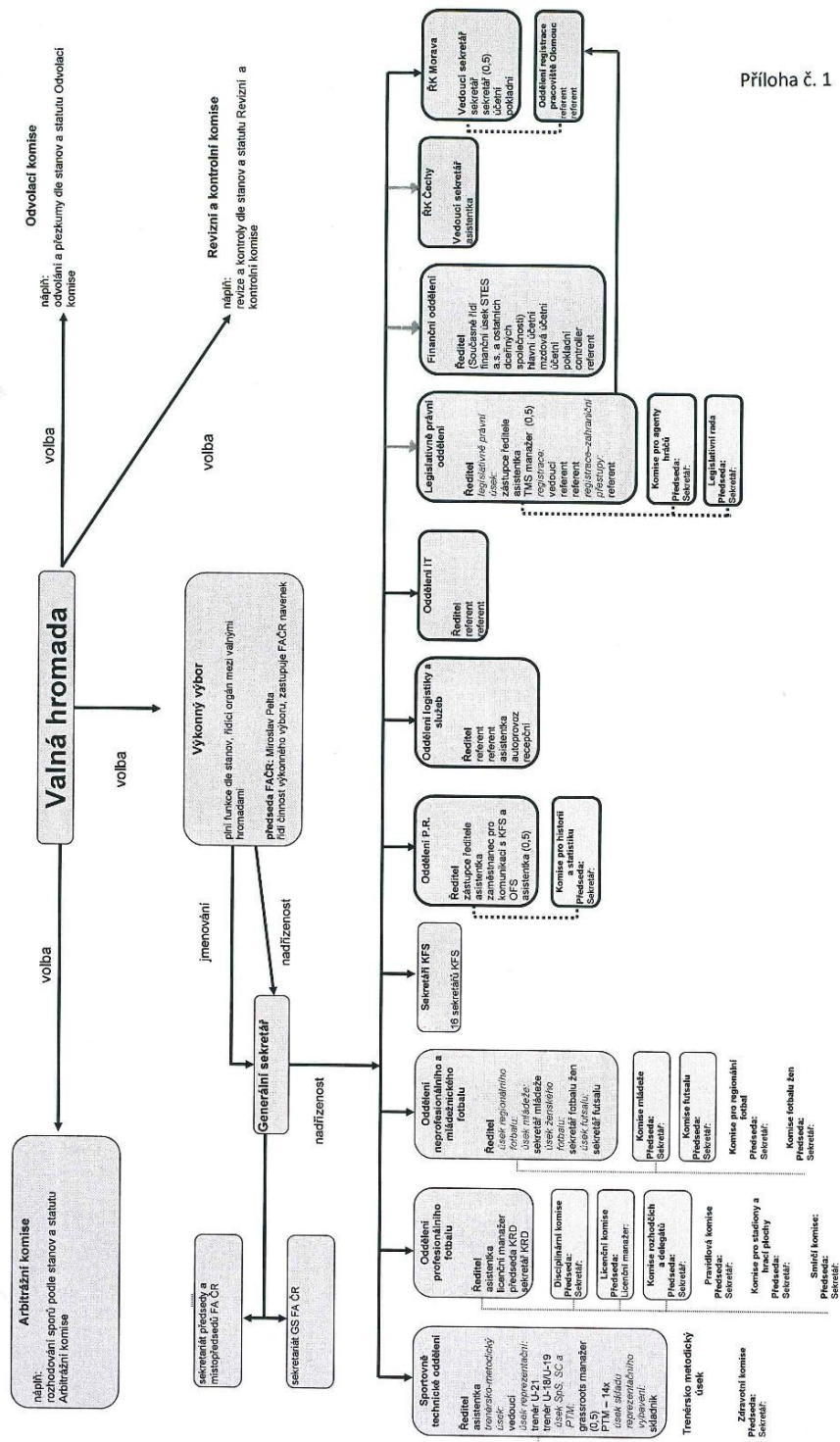
CAS	Rozhodčí soud pro sport
ČFL	Česká fotbalová liga
ČMFS	Českomoravský fotbalový svaz
ECA	Asociace evropských klubů
EPFL	Evropské profesionální fotbalové ligy
ESD	Evropský soudní dvůr
EU	Evropská unie
FAČR	Fotbalová asociace ČR
FIFA	Mezinárodní fotbalová federace
FIFPro	Mezinárodní federace fotbalových profesionálů
MSFL	Moravskoslezská fotbalová liga
NOZ	Nový občanský zákoník
NS ČR	Nejvyšší soud České republiky
OSVČ	Osoba samostatně výdělečně činná
STES	Dceřiná společnost FAČR zaměřená na marketing
UEFA	Unie evropských fotbalových asociací

10 PŘÍLOHY

Příloha č.1 Organizační struktura FAČR

Příloha č.2 Stanovy FAČR

ORGANIZAČNÍ SCHEMA FAČR

Příloha č. 1

Stanovy Fotbalové asociace České republiky

Článek 1

Název, sídlo a symbolika

1. Fotbalová asociace České republiky je občanským sdružením vytvořeným na spolkových demokratických zásadách, nezávislým na politických stranách, hnutích a náboženstvích. Je založena za účelem organizování fotbalu, jehož je v České republice výlučným představitelem. Hlásí se k odkazu a navazuje na činnost již dříve existujícího Českého fotbalového svazu a na území České republiky je právním pokračovatelem Československé fotbalové asociace.
2. Sídlem Fotbalové asociace České republiky je Praha, katastrální území Břevnov, číslo popisné 2431, ulice Diskařská 4, 169 00, Praha 6
3. Symboly Fotbalové asociace České republiky jsou znak (logo) a vlajka.

Článek 2

Cíl a poslání činnosti FA

1. Cílem činnosti Fotbalové asociace České republiky (dále jen FA) je být organizátorem fotbalu v ČR; za tím účelem pečovat o komplexní rozvoj a propagaci fotbalu v České republice a vytvářet pro něj na všech stupních všestranné a rovnoprávné podmínky; prostřednictvím činnosti ve fotbalových klubech vést mládež k pozitivním občanským postojům a zásadám, k fair play a ke zdravému způsobu života s cílem zabránit, aby se stávala závislá na alkoholu, drogách a jiných návykových látkách. V rámci své činnosti FA navazuje a udržuje spolupráci s orgány státu, s veřejnými a soukromými institucemi směřující zejména k podpoře a propagaci fotbalu.
2. FA svou činnost uskutečňuje zejména tím, že:
 - a) pečuje o sportovní výchovu mládeže a připravuje talentované mladé fotbalisty pro dosažení nejvyšší výkonnosti;
 - b) je zřizovatelem, organizátorem a pořadatelem fotbalových soutěží a vlastníkem práv k nim na všech úrovních; přímo je řídí svými orgány podle pravidel fotbalu vydaných Mezinárodní federací fotbalových asociací (FIFA) a na základě řádů a předpisů, které pro jejich řízení sama vydává;

- c) vedle předpisů pro organizaci a řízení soutěží, kterými jsou zejména soutěžní řád, rozpis soutěží, registrační řád, přestupní řády, disciplinární řád, vydává statuty a řády upravující činnost orgánů FA podmínky pro účast v soutěžích FA, zásady pro rozhodování sporů v rámci FA, pro nakládání s majetkem FA;
 - d) organizuje a řídí přípravu a činnost trenérů, rozhodčích a dalších činností včetně jejich školení a dalšího vzdělávání;
 - e) prosazuje a chrání zájmy a práva fotbalu vůči státním, politickým a jiným orgánům a organizacím v České republice i v zahraničí a dbá přitom všestranného prospěchu svazu a jeho členů;
 - f) zabezpečuje sportovní reprezentaci České republiky v soutěžích Mezinárodní federace fotbalových asociací (FIFA) a Unie evropských fotbalových asociací (UEFA), pořádá mezinárodní a mezistátní utkání a zajišťuje potřebnou přípravu reprezentačních družstev;
 - g) podle potřeby zřizuje nadace a nadační fondy, případně jiné neziskové instituce k podpůrným a humanitárním účelům;
 - h) vydává vlastní odbornou literaturu na podporu rozvoje fotbalu a tiskoviny pro potřeby soutěží;
 - i) zabezpečuje propagaci fotbalu v médiích, vyhledává ankety v souvislosti s fotbalovými soutěžemi a činnostmi reprezentačních družstev a jednotlivců;
 - j) zajišťuje svým členům sportovně lékařskou informovanost a usiluje o to, aby fotbal byl čestný a nebyly používány látky nebo metody, které ovlivňují přirozený sportovní výkon.
3. FA může vyvíjet též hospodářskou činnost směřující k podpoře hlavní činnosti nebo hospodárnému využití majetku fotbalového svazu ve prospěch jeho členů. FA může v zájmu získání prostředků pro rozvoj fotbalu vstupovat do právnických osob či je zakládat. Vytvořený zisk může být použit pouze pro činnost FA a jeho členů.
 4. FA je členem FIFA a UEFA v souladu s jejich statuty, které je povinna respektovat, a v rámci své struktury je rovněž povinna zajistit respektování těchto statutů svými členy.
 5. FA je členem Českého olympijského výboru a Českého unie sportu. Může být členem i dalších organizací.
 6. FA je neutrální v otázkách politiky a náboženství. Jakákoliv diskriminace země, osoby nebo skupiny osob kvůli jejich rase, etnickému původu, pohlaví, jazyku, náboženství, politickému přesvědčení a podobně, je v rámci FA nepřipustná a podléhá sankcím.
 7. FA umožňuje činnost zájmových sdružení s právní subjektivitou i bez ní, jejichž cílem je uplatňovat zájmy členů (sdružení hráčů, sdružení trenérů apod.).

Článek 3

Vznik členství

- 1) Členy FA se mohou stát fyzické osoby (jednotlivci) i právnické osoby (členské kluby a jiné právnické osoby). Na přijetí za člena FA není právní nárok. Každý člen musí být evidován v centrální registraci členů FA. Členství jednotlivce ve FA je výlučně členským vztahem mezi FA a členem.
- 2) Jednotlivci mohou na základě projevu své vůle nabýt členství v FA následujícími způsoby:
 - a) se souhlasem místa centrální registrace prostřednictvím členského klubu, jehož je členem,
 - b) se souhlasem místa centrální registrace u dalších jednotlivců, zejména trenérů, rozhodčích, delegátů, svazových funkcionářů, agentů hráčů apod.
- 3) Hráči, trenéři, rozhodčí, jednotlivci vykonávající funkce v soutěžích podle předpisů FA, členové statutárních orgánů fotbalových klubů, členové orgánů FA a agenti hráčů musí být členy FA.
- 4) Mládež do 15 let může získat členství ve FA jen se souhlasem svého zákonného zástupce.
- 5) Členským klubem FA se stane právnická osoba přijatá za člena výkonným výborem FA. Žadatel o členství je povinen předložit písemnou přihlášku do FA a své stanovy nebo jiný zakládací dokument, na jejichž základě je zapsán v některém z ústředních rejstříků ČR, pokud má sám i jeho orgány sídlo na území ČR. Přihláška do FA obsahuje prohlášení uchazeče o členství, že vstupuje do FA dobrovolně, zavazuje se dodržovat stanovy, řády a předpisy FA a podřizovat se rozhodnutím orgánů FA, jakož i dodržovat řády a předpisy UEFA a FIFA a podřizovat se rozhodnutím jejich orgánů a mezinárodních rozhodčích orgánů pro sport.
- 6) Kromě členských klubů se členy FA mohou stát i jiné právnické osoby, a to na základě písemné žádosti, doložené stanovami či jiným zakládacím dokumentem, registrovaným podle příslušných předpisů. O přijetí rozhoduje výkonný výbor FA.
- 7) Způsob vedení členské evidence stanoví výkonný výbor FA zvláštním předpisem.
- 8) Členem FA je rovněž Ligová fotbalová asociace (LFA).

Článek 4

Základní práva a povinnosti členů

Členové FA mají tato základní práva a povinnosti:

- 1) Dodržovat stanovy, řády a předpisy FA, zachovávat v soutěžích i mimo ně zásady fair play a pravidla morálky a podrobovat se rozhodnutím orgánů FA.
- 2) Obracet se s písemnými připomínkami, žádostmi, podněty a návrhy na orgány FA, které jsou povinny do 30 dnů odpovědět.
- 3) Platit členské příspěvky schválené valnou hromadou FA, jakož i další finanční plnění, podle řádů a předpisů FA.
- 4) Je-li před orgány FA projednávána jeho členská záležitost, být osobně přítomen nebo zastoupen na tomto jednání s možností předkládat svoje návrhy a vyjádření.
- 5) Členství jednotlivce staršího 18 let, vzniklé prostřednictvím členského klubu, jehož je členem, zakládá právo zúčastňovat se přímo nebo prostřednictvím delegovaných zástupců svého členského klubu valných hromad podle podmínek těchto Stanov, na nich vystupovat, hlasovat a volit členy orgánů FA.
- 6) Každý členský klub má právo zúčastňovat se příslušných soutěží FA, mít za tím účelem registrované hráče podle předpisů FA a pověřovat členy FA příslušné k členskému klubu funkcemi v soutěžích a zúčastňovat se valných hromad podle podmínek těchto stanov, na nich vystupovat, hlasovat a volit.
- 7) Stanovy členských klubů, které jsou občanskými sdruženími, musí obsahovat ustanovení o tom, že nejvyšším orgánem klubu je valná hromada či konference členů starších 18 let, která jediná je oprávněna volit statutární výkonný orgán, a to na období nejvýše 4 let.
- 8) Členové FA jsou povinni dodržovat stanovy FIFA a UEFA a jiné předpisy jimi vydané a podřizovat se nařízením a rozhodnutím FIFA a UEFA. Členské kluby jsou povinny zajistit dodržování stanov a předpisů FIFA a UEFA svými členy, členy svých orgánů, jakož i členy realizačních týmů svých družstev. Členské kluby mají právo komunikovat s UEFA a FIFA buď přímo, nebo stanoví-li tak jejich předpisy, prostřednictvím FA.
- 9) Táž fyzická či právnická osoba může pouze v jednom členském klubu přímo či nepřímo (prostřednictvím třetí osoby):

- a) disponovat s 50% a více hlasovacími právy, když při určení hlasovacích práv se nepřihlíží k omezení hlasovacích práv vyplývajících z dohod (smluv), rozhodnutí orgánu fotbalového klubu či zakladatelských dokumentů, zejména stanov či společenských smluv,
- b) mít obchodní podíl o velikosti 50% a vyšší,
- c) vlastnit akcie, které představují 50% či vyšší účast na základním kapitálu.

10) Práva a povinnosti jsou nedělitelné a vázané výlučně na členy FA.

Převod členství, členských práv a povinností v rámci FA není možný.

Článek 5

Zánik členství

1) Členství jednotlivce ve FA zaniká:

- a) písemným oznámením členskému klubu, k němuž je příslušný, anebo místu centrální registrace, že dobrovolně ukončuje své členství ve FA,
- b) vyškrtnutím z FA z důvodu, že přes opakovanou výzvu neuhradil členské příspěvky FA. Vyškrtnout člena z FA může oprávněný orgán klubu, k němuž je člen příslušný, anebo místo centrální registrace,
- c) vyloučením z FA pro zvlášť hrubé nebo opakované porušení jeho členských povinností. K rozhodnutí o vyloučení je příslušný oprávněný orgán klubu, k němuž je člen příslušný, nebo výkonný výbor FA,
- d) zánikem členství ve FA členského klubu, k němuž je příslušný,
- e) úmrtím.

2) Členství klubu ve FA zaniká:

- a) vystoupením, tj. písemným oznámením výkonnému výboru FA, že ukončuje své členství ve FA,
- b) odnětím členství výkonným výborem FA pro hrubé nebo opakované porušení členských povinností vyplývajících ze stanov, řádů a předpisů FA,
- c) rozhodnutím výkonného výboru FA za stavu, kdy členský klub nemá po dva soutěžní ročníky za sebou žádné družstvo v soutěžích FA.
- d) rozhodnutím výkonného výboru FA v důsledku insolvenčního či jiného obdobného řízení,
- e) právním zánikem člena.

- 3) Členství jiné právnické osoby ve FA zaniká:
- a) vystoupením, tj. písemným oznámením výkonnému výboru FA, že ukončuje své členství ve FA,
 - b) odnětím členství výkonným výborem FA pro hrubé nebo opakované porušení členských povinností vyplývajících ze stanov, řádů a předpisů FA,
 - c) rozhodnutím výkonného výboru FA v důsledku insolvenčního či jiného obdobného řízení,
 - d) právním zánikem člena.

Článek 6

Územní členění

1. Fotbalová asociace ČR se člení podle územního principu na úroveň republikovou, krajskou a okresní. Činnost FA v jednotlivých územních úrovních plní územní součásti FA prostřednictvím svých orgánů.
2. Krajské členění FA odpovídá ústavním zákonem¹⁾ stanovenému územnímu členění České republiky. Sídla krajských fotbalových svazů jsou shodná se sídly vyšších územních samosprávných celků (krajů).
3. Okresní členění FA navazuje na územní členění státu dle zák. č. 36/1960 Sb. v aktuálně účinném znění²⁾
4. Členské kluby jsou do územní organizace FA začleněny podle místa svého sídla. V odůvodněných případech může být klub či jeho družstvo začleněn rozhodnutím výkonného výboru FA do sousedícího okresu v rámci jednoho kraje na základě souhlasu obou OFS.

¹⁾ ústavní zákon č. 347/1997 Sb. o vytvoření vyšších územněsprávních celků ve znění pozdějších předpisů

²⁾ vyhláška MV ČR č. 564/2002 Sb. a č. 513/2006 Sb.

Článek 7

Rozhodování orgánů

1. Orgány FA mohou rozhodovat a volit, je-li zasedání přítomna nadpoloviční většina členů orgánu nebo delegátů orgánu s právem hlasovat či volit, pokud není těmito stanovami určeno jinak.
2. Rozhodnutí je přijato, hlasovala-li pro ně nadpoloviční většina přítomných členů nebo delegátů, pokud není těmito stanovami určeno jinak. Hlasování je veřejné, pokud hlasující orgán nerozhodne v konkrétním případě, že hlasování bude tajné.
3. Volby do orgánů na všech územních úrovních jsou tajné, s výjimkou uvedenou v odst. 4.
4. Je-li na jmenovitou funkci navržen jen jeden kandidát, volební orgán může rozhodnout, že se bude hlasovat veřejně. Jmenovitými funkcemi jsou funkce předsedů výkonných výborů na všech územních úrovních, funkce místopředsedů FA a funkce předsedů Řídící komise pro Čechy a Řídící komise pro Moravu. Kandidát je zvolen, hlasovala-li pro něj nadpoloviční většina přítomných oprávněných delegátů.
5. Je-li na jmenovitou funkci navrženo více kandidátů a dále při volbě ostatních členů orgánů FA, jsou v prvním kole zvoleni kandidáti, kteří získali nadpoloviční většinu hlasů přítomných oprávněných delegátů v pořadí podle získaných hlasů až do počtu členů orgánu, který má být zvolen. Není-li v prvním kole zvolen stanovený počet členů orgánu, koná se druhé kolo voleb, do něhož postupuje nejvýše dvojnásobný počet kandidátů, než zbývá volných míst. V něm je zvolen zbylý počet členů orgánu v pořadí podle většího počtu získaných hlasů.
6. Odvolání z funkce před skončením volebního období se provádí podle stejných principů jako volba.
7. Mandát kandidátů zvolených namísto odvolaných funkcionářů, jejichž mandát zanikl předčasně, končí s původním mandátem orgánu. Rovněž v případě rozhodnutí o zkrácení volebního období se nový orgán volí pouze na období původního mandátu orgánu, jehož volební období bylo zkráceno.
8. Výkonný výbor FA vydá jednotný závazný volební řád pro volby do orgánů KFS, OFS a PFS.

Článek 8

Republikové orgány

Republikovými orgány FA jsou:

- A. Valná hromada
- B. Výkonný výbor
- C. Revizní komise
- D. Odvolací komise
- E. Arbitrážní komise
- F. vypuštěn
- G. Ligové shromáždění
- H. Řídící komise pro Čechy
Řídící komise pro Moravu

Článek 9

Valná hromada

1. Nejvyšším orgánem FA je valná hromada FA (dále VH).
2. Na VH FA se zástupci členů – delegáti s hlasem rozhodujícím vysílají podle těchto zásad:
 - a) Kluby I. ligy, II. ligy, České fotbalové ligy a Moravskoslezské fotbalové ligy vysílají po 1 delegátu – celkem 66 delegátů.
 - b) Kluby českých divizí vysílají 21 delegátů volených na shromáždění klubů divizí v Čechách a kluby moravských divizí vysílají 14 delegátů volených na shromáždění klubů divizí na Moravě – celkem 35 delegátů.
 - c) Okresní fotbalové svazy vysílají po 1 delegátu z každého okresu a Pražský fotbalový svaz vysílá 11 delegátů – celkem 87 delegátů.
 - d) Krajské fotbalové svazy vysílají po 1 delegátu – celkem 14 delegátů.

Každý delegát má při rozhodování VH jeden hlas.

3. Delegáty VH podle odst. 2. písm. a), b) jsou členové statutárních orgánů vysílajících složek podle jejich stanov či zakladatelských dokumentů.
4. Delegáty VH podle odst. 2. písm. c), d) jsou předsedové, popř. pověření členové výkonných výborů KFS a OFS. Složení delegace PFS určuje výkonný výbor PFS ze svých řad a z předsedů členských klubů PFS.
5. VH se zúčastňují členové výkonného výboru FA a předsedové a členové komisí volených VH a předsedové jmenovaných komisí FA, kteří mají právo na VH vystupovat a v rámci své

působnosti ve FA činit VH podněty či doporučení, nemají však právo hlasovat. VH se mohou zúčastnit i další osoby, o jejichž účasti rozhodne výkonný výbor FA.

6. Průběh VH upravuje jednací řád, který na návrh výkonného výboru FA schvaluje VH FA, která rovněž volí předsedajícího.
7. Řádnou VH svolává výkonný výbor FA jedenkrát za rok, a to tak, aby se konala v období od 15.5 do 30.6. VH je výkonný výbor povinen svolat nejpozději 8 týdnů před stanoveným dnem jejího konání. Mimořádnou VH svolá výkonný výbor, pokud to sám považuje za nutné a v případě, že o to požádá nadpoloviční většina krajských fotbalových svazů nebo nadpoloviční většina OFS nebo nadpoloviční většina klubů I. a II. ligy, České fotbalové ligy, Moravskoslezské fotbalové ligy a divizí a v žádosti uvede konkrétní důvod pro svolání mimořádné VH a návrh programu. Mimořádná VH musí být svolána tak, aby se konala nejpozději do 6 týdnů ode dne podání žádosti.
8. Návrhy na předsedu FA a ostatní členy výkonného výboru, členy odvolací komise, revizní a kontrolní komise a arbitrážní komise mohou členské kluby, výkonné výbory okresních fotbalových svazů a výkonné výbory krajských fotbalových svazů, jejichž delegáti budou oprávněni k volbě jednotlivých členů těchto orgánů, podávat do tří týdnů přede dnem konání VH. Návrhy mohou podávat rovněž všechny kluby divizí. Návrhy na předsedu FA musí být podány alespoň třemi krajskými fotbalovými svazy nebo sedmi OFS nebo deseti kluby I. a II. ligy, České fotbalové ligy, Moravskoslezské fotbalové ligy či divizí.
9. Valná hromada FA
 - a) projednává a schvaluje zprávu o stavu rozvoje fotbalu v České republice a o činnosti výkonného výboru FA;
 - b) projednává zprávu o výsledcích hospodaření FA;
 - c) projednává a schvaluje zprávu odvolací komise, revizní a kontrolní komise, arbitrážní komise;
 - d) volí podle dalších ustanovení těchto stanov:
 - předsedu FA, místopředsedy a ostatní členy výkonného výboru FA,
 - členy revizní a kontrolní komise FA,
 - členy odvolací komise FA,
 - členy arbitrážní komise FA,
 - e) schvaluje stanovy FA, jejich změny a doplňky;
 - f) schvaluje zkrácení nebo i prodloužení funkčního období orgánů volených valnou hromadou;
 - g) schvaluje zásady pro zavedení a výběr členských příspěvků, jejich výši, strukturu a způsob použití;

- h) schvaluje zásady pro rozdělování společných zdrojů FA;
 - i) rozhoduje o zániku FA;
 - j) rozhoduje o dalších záležitostech, které si vyhradí, pokud nejsou výslovně svěřeny stanovami jiným orgánům FA.
10. VH je schopna rozhodovat, je-li přítomna nadpoloviční většina delegátů z Čech a nadpoloviční většina delegátů z Moravy. Rozhodnutí VH FA jsou přijata, hlasovala-li pro ně nadpoloviční většina přítomných delegátů z Čech a nadpoloviční většina přítomných delegátů z Moravy. Delegáti z okresů kraje Vysočina se začlení do moravské části VH.

Článek 10

Výkonný výbor

1. Výkonný výbor (dále VV) řídí činnost FA v období mezi valnými hromadami.
2. Výkonný výbor má 13 členů a tvoří jej: předseda FA, 3 místopředsedové a 9 členů. Předsedou VV je předseda FA, místopředsedové VV jsou místopředsedy FA.
3. Předseda Fotbalové asociace ČR je volen všemi přítomnými delegáty VH s hlasem rozhodujícím. Předseda je zvolen v 1. kole, hlasovala-li pro něj nadpoloviční většina přítomných delegátů z Čech a nadpoloviční většina přítomných delegátů z Moravy.

Není-li předseda zvolen v 1. kole, postupují do 2. kola ti kandidáti, kteří získali nejvíce hlasů v jednotlivých komorách. Ve 2. kole je zvolen předsedou ten, kdo získal nadpoloviční většinu hlasů přítomných delegátů v české komoře a nadpoloviční většinu hlasů přítomných delegátů v moravské komoře.

Ve 3. kole je předsedou Fotbalové asociace ČR zvolen ten z kandidátů, jehož prostý součet hlasů získaných dohromady v obou komorách od přítomných delegátů je vyšší, a to s tím, že v každé z částí komor VH musí získat alespoň 35% hlasů přítomných delegátů.

Nebude-li ani ve 3. kole předseda zvolen, uskuteční se dohádovací řízení, které určí další postup.

3. a) Příslušnost kandidáta na předsedu FAČR, tj. je-li kandidátem za českou či moravskou komoru, je dána podle sídla klubu, jehož je kandidát členem k poslednímu dni pro podání kandidatury dle čl. 9 odst. 8. Není-li kandidát členem žádného klubu, je pro jeho příslušnost ke kandidatuře rozhodující místo trvalého bydliště k těmto dnům.
4. V případě, že je zvolen předseda z Čech, 1. místopředsedu volí delegáti klubů, okresů a krajů z Moravy a další 2 členy VV volí delegáti okresů a krajů z Moravy,

2. místopředsedu volí delegáti klubů, okresů a krajů z Čech a další 2 členy volí delegáti okresů a krajů z Čech.

V případě, že je zvolen předseda z Moravy, 1. místopředsedu volí delegáti klubů, okresů a krajů z Čech a další 3 členy volí delegáti okresů a krajů z Čech, 2. místopředsedu volí delegáti klubů, okresů a krajů z Moravy a 1 člena volí delegáti okresů a krajů z Moravy.

3 členy VV volí delegáti klubů I. a II. ligy.

Dalšími členy VV jsou předseda Ligového shromáždění, volený na VH delegáty klubů I. a II. ligy, který je zároveň 3. místopředsedou, předseda Řídící komise FA pro Čechy, který je na VH volen delegáty klubů startujících v soutěžích, jež podléhají pravomoci této komise, a delegáty KFS z Čech a PFS, a předseda Řídící komise FA pro Moravu, který je na VH volen delegáty klubů startujících v soutěžích, které podléhají pravomoci této komise, a delegáty KFS z Moravy. Podrobnosti o průběhu voleb VV upravuje volební řád, který schvaluje VH. Vždy však platí, že jeden člen FAČR může kandidovat pouze na jednu funkci ve výkonném výboru; to neplatí u kandidátů na předsedu, kteří mohou kandidovat ještě na další funkci ve výkonném výboru.

5. Volby podle předchozího odstavce jsou organizovány a uskutečňovány tak, že delegáti vyslaní kluby I., II. ligy, České fotbalové ligy, Moravskoslezské fotbalové ligy a kluby divizí, delegáti vyslaní okresními fotbalovými svazy a delegáti vyslaní krajskými fotbalovými svazy se do české a moravské části VH začlení podle příslušného kraje, přičemž kraj Vysočina se začleňuje do moravské části VH.
6. Funkční období VV FA je čtyřleté. Změny v jeho složení může uskutečňovat každá valná hromada. Vždy však musí být dodrženy zásady a lhůty pro navrhování a odvolávání kandidátů.
7. Nejvyšším představitelem FA je předseda, který reprezentuje fotbal v tuzemsku i v zahraničí, zastupuje zájmy FA a fotbalu při jednání s veřejnými i soukromými institucemi a subjekty.
8. VV FA, který zasedá zpravidla 1x za měsíc, přísluší zejména:
 - a) vytvářet podmínky pro realizaci cílů a poslání FA
 - b) plnit úkoly uložené mu VH
 - c) zajišťovat úkoly spojené se státní fotbalovou reprezentací na všech úrovních
 - d) schvalovat a vydávat předpisy a řady FA, jakož i jejich změny
 - e) zajišťovat hospodaření a správu majetku FA
 - f) ustavovat komise pro zabezpečení řízení republikových soutěží FA a na návrh Ligového shromáždění, řídicí komise pro Čechy a řídicí komise pro Moravu, jmenovat a odvolávat jejich předsedy a členy, a to:
 - fa) sportovně technické komise pro soutěže podléhající Řídící komisi FA pro Čechy a Řídící komisi FA pro Moravu

- fb) disciplinární komise pro I. a II. ligu a pro soutěže podléhající Řídící komisi FA pro Čechy a Řídící komisi FA pro Moravu
 - fc) komise rozhodčích pro I. a II. ligu a pro soutěže podléhající Řídící komisi FA pro Čechy a Řídící komisi FA pro Moravu
 - g) pro uskutečňování dalších úkolů vyplývajících z činnosti FA ustavovat licenční komisi, komisi mládeže, komisi pro ženský fotbal, komisi pro agenty hráčů, případně další komise; jmenovat a odvolávat předsedy a členy těchto komisí a vydávat jejich statuty
 - h) schvalovat každoročně rozpočet VV a nezávislým auditem ověřené výsledky hospodaření
 - i) rozhodovat ve všech záležitostech, které nejsou stanovami svěřeny do výlučné pravomoci VH či jiných orgánů
9. VV jmenuje a odvolává generálního sekretáře, který řídí sekretariát FA a zajišťuje operativní styk s FIFA, UEFA a národními svazy. Zaměstnanci FA a osoby v obdobném právním vztahu k FA nemohou být členy volených orgánů FA na všech stupních.
10. VV je statutárním orgánem FA. Navenek jsou oprávněni jednat za VV předseda, místopředsedové a generální sekretář FA. Z pověření předsedy může navenek jednat jiný člen VV a z pověření GS i jiný pracovník FA. Způsob a rozsah jednání a zavazování za FA stanoví VV FA organizačním a kompetenčním řádem.

Článek 11

Revizní a kontrolní komise

1. Revizní a kontrolní komise:
 - a) provádí revize hospodaření VV FA; za tím účelem spolupracuje s odborníky a odbornými institucemi, zejména provádějícími audit hospodaření
 - b) kontroluje plnění usnesení přijatých VH FA
2. Revizní a kontrolní komise má 3 členy, z toho 2 volí delegáti VH z Čech a 1 delegáti VH z Moravy. Členové komise volí ze svého středu předsedu.
3. Revizní a kontrolní komise se schází podle potřeby. Její funkční období je 4 roky. Změny v jejím složení může provádět každá valná hromada.
4. Činnost Revizní a kontrolní komise se řídí statutem, který schvaluje VH FA.
5. Revizní a kontrolní komise postupuje svá průběžná zjištění podle čl. 1 výkonnému výboru FA, který je povinen se jimi zabývat.

6. Člen Revizní a kontrolní komise nesmí být současně členem voleného ani jmenovaného orgánu FA na republikové úrovni, včetně činnosti rozhodčího a delegáta.

Článek 12

Odvolací komise

1. Odvolací komise rozhoduje jako orgán II. instance o odvoláních proti rozhodnutím komisí pro řízení soutěží na republikové úrovni (tj. včetně ŘK pro Čechy a ŘK pro Moravu) ve věcech soutěžních a disciplinárních a ve věcech registračních a přestupních o odvoláních proti rozhodnutím registračního úseku FA.
2. Odvolací komise je rovněž povolána na základě podnětů přezkoumávat rozhodnutí vynesena v odvolacím řízení orgány okresních a krajských fotbalových svazů ve věcech soutěžních a disciplinárních, měnit je, zrušovat, případně vracet k novému projednání, pokud jimi byly porušeny stanovy, řády a předpisy FA. Odvolací komise je rovněž oprávněna rozhodovat o tom, zda rozpisy všech tříd soutěží a rozhodnutí řídicích orgánů jsou v souladu se soutěžním řádem a rozpisy soutěží, případně rozhodovat o dalších věcech na základě zmocnění v řádech a předpisech FA.
3. Odvolací komise má 5 členů, z nichž 3 členové jsou voleni delegáty valné hromady z Čech a 2 členové jsou voleni delegáty VH z Moravy. Členové odvolací komise zvolí ze svého středu předsedu a místopředsedu.
4. Odvolací komise se schází podle potřeby, zpravidla 1x za měsíc. Její funkční období je 4 roky. Změny v jejím složení může činit každá VH.
5. Podrobnosti o činnosti odvolací komise upravuje statut a odvolací řád, který schvaluje VH FA. Odvolací řád je platný i pro činnost odvolacích orgánů okresních fotbalových svazů a krajských fotbalových svazů.
6. Člen odvolací komise je vyloučen z jednání a rozhodování komise ve věci, v níž může být pro jeho vztah k projednávané záležitosti zpochybněna jeho objektivita. Člen se nezúčastní jednání a rozhodování komise také tehdy, jestliže se podílel na rozhodování ve věci na nižším stupni. To platí také pro členy všech orgánů, které rozhodují podle odst. 5 tohoto článku o odvoláních (odvolací komise krajských fotbalových svazů a VV okresních fotbalových svazů)
7. Člen odvolací komise nesmí být členem jiného voleného či jmenovaného orgánu na republikové úrovni, včetně činnosti rozhodčího a delegáta.

Článek 13

Arbitrážní komise

1. Arbitrážní komise rozhoduje o odvoláních v rozhodčím řízení podle článku 30 těchto stanov.
2. Arbitrážní komise má 7 členů volených VH FA z řad odborníků s právnickým vzděláním. 4 členy volí delegáti VH z Čech a 3 členy volí delegáti VH z Moravy. Členové arbitrážní komise volí ze svého středu předsedu a místopředsedu.
3. Zásady činnosti arbitrážní komise upravuje Řád rozhodčího řízení, který schvaluje VH FA.

Článek 14

vypuštěn

Článek 15

Ligové shromáždění

1. Ligové shromáždění je orgánem klubů I. a II. ligy. Každý klub na ně vysílá svého statutárního zástupce nebo zástupce na základě plné moci udělené statutárním orgánem klubu, který má na ligovém shromáždění 1 hlas.
2. Činnost ligového shromáždění blíže upravuje jeho statut, který si ligové shromáždění schvaluje a potvrzuje jej výkonný výbor. Statut musí být v souladu s těmito stanovami a dalšími předpisy a řády FA.

Článek 16

Řídící komise FA pro Čechy

a

Řídící komise FA pro Moravu

Pro řízení a zabezpečení soutěží v Čechách (ČFL, české divize a příslušné žákovské a dorostenecké soutěže) a pro řízení a zabezpečení soutěží na Moravě (MSFL, moravské divize a příslušné žákovské a dorostenecké soutěže) se vytvářejí řídicí komise FA pro Čechy a řídicí komise FA pro Moravu. Způsob vytvoření komisí stanoví jejich statut, který schvaluje VV FA. VV FA může ve Statutu pověřit komise i plněním dalších funkcí, zejména v oblasti metodické a koordinační.

Článek 17

Právní postavení krajských fotbalových svazů

Krajský fotbalový svaz (KFS) je organizační jednotkou FA, zřízenou podle § 6 odst. 2 e) zák. č. 83/1990 Sb. KFS má vlastní právní subjektivitu odvozenou ze stanov FA.

Článek 18

Valná hromada KFS

1. Nejvyšším orgánem KFS je valná hromada (VH).
2. Na VH vysílají okresní fotbalové svazy v kraji každý 5 delegátů s hlasem rozhodujícím. Kluby, zúčastňující se svými družstvy krajských soutěží dospělých, vysílají na VH takový počet delegátů, který se rovná celkovému počtu delegátů s hlasem rozhodujícím vyslaných okresními fotbalovými svazy, přičemž kritériem je účast v aktuálním soutěžním ročníku.
Každý delegát s hlasem rozhodujícím má na VH 1 hlas.
3. Delegáty podle odst. 2 jsou představitelé statutárních orgánů klubů podle jejich stanov příp. zakladatelských dokumentů a předsedové OFS, popř. pověření členové VV OFS.
4. VH se s hlasem poradním zúčastňují členové VV KFS a předsedové a členové komisí volených VH a předsedové komisí jmenovaných VV. Z rozhodnutí VV se VH mohou účastnit i hosté; právo účasti má vždy delegát vyslaný VV FA.
5. Průběh VH upravuje jednací řád, který na návrh VV schvaluje VH, která také volí předsedajícího.
6. Řádnou VH svolává VV KFS jedenkrát za 2 roky, a to tak, aby se konala v období od 16.2. do 31.3. VH je VV povinen svolat nejpozději 5 týdnů před jejím konáním. Mimořádnou VH svolá VV, pokud to sám považuje za nutné nebo pokud o to požádá nadpoloviční většina klubů, jejichž družstva startují v soutěžích řízených KFS či nadpoloviční většina OFS v kraji a v žádosti uvede konkrétní důvod pro svolání mimořádné VH a návrh programu. MVH musí být svolána tak, aby se konala nejpozději do 4 týdnů od podání žádosti.
7. Návrhy na předsedu a ostatní členy VV a na členy odvolací komise a revizní komise mohou podávat kluby zúčastňující se svými družstvy krajských soutěží a OFS, a to nejpozději do 1 týdne před konáním VH. Návrhy na předsedu KFS musí být podány alespoň čtyřmi kluby, jejichž družstva se účastní krajských soutěží, anebo nejméně dvěma OFS.

8. Valná hromada KFS zejména:
- a) projednává a schvaluje zprávu o stavu rozvoje fotbalu v kraji a o činnosti VV
 - b) projednává zprávu o výsledcích hospodaření VV
 - c) projednává a schvaluje zprávu revizní komise a zprávu odvolací komise
 - d) volí:
 - předsedu KFS, který je zvolen nadpoloviční většinou všech delegátů
 - 3 nebo 4 členy VV, kteří jsou voleni nadpoloviční většinou delegátů klubů
 - 3 nebo 4 členy VV, kteří jsou voleni delegáty za OFS
 - 5 členů a 2 náhradníky odvolací a revizní komise

Článek 19

Výkonný výbor KFS

1. VV má 7 nebo 9 členů vč. předsedy. Funkční období VV je 4 roky. VV volí ze svého středu místopředsedu. Změny v jeho složení může provádět každá VH. Vždy však musí být dodrženy lhůty pro navrhování kandidátů. Tytéž zásady a lhůty platí i pro odvolávání členů orgánů. Schází se zpravidla 1 x měsíčně.
2. VV zabezpečuje usnesení VH KFS. Ve spolupráci s orgány státní správy a samosprávy zajišťuje rozvoj materiální, personální a finanční základny fotbalu v kraji. Pečuje zejména o výchovu trenérů, rozhodčích, delegátů a dalších funkcionářů, dbá na výstavbu a zvyšování kvality zařízení pro fotbal, na zabezpečování výchovy fotbalových talentů, stará se o popularizaci fotbalu na veřejnosti zejména prostřednictvím krajských médií a dalšími formami. Schvaluje rozpočet KFS a dbá na jeho dodržování.
3. VV KFS zabezpečuje krajské soutěže. K jejich řízení vydává příslušné rozpisy. Jmenuje a odvolává předsedu a členy příslušných komisí, vždy však STK, disciplinární komisi, komisi rozhodčích. Dále může zřizovat dle potřeby další komise (mládeže, trenérské, MTZ, marketinkové apod.). VV je oprávněn rozhodovat ve věcech, které nejsou těmito stanovami, řády a předpisy FA vyhrazeny jiným orgánům, či které si nevyhradí valná hromada KFS.
4. VV je statutárním orgánem KFS. Jeho jménem navenek jedná předseda, popř. z jeho pověření sekretář či další funkcionáři.
5. K zabezpečení úkolů KFS vytváří VV KFS sekretariát v čele se sekretářem. Zaměstnanci sekretariátu jsou v pracovním poměru k FA.

Článek 20

Odvolací a revizní komise KFS

1. Odvolací a revizní komise rozhoduje jako orgán II. instance o odvoláních proti rozhodnutím řídicích komisí soutěží na krajské úrovni (STK, DK, KR). Odvolací a revizní komise se schází podle potřeby, nejméně však 1x za měsíc.
2. Odvolací a revizní komise provádí kontrolu hospodaření orgánů krajského fotbalového svazu. Za tím účelem spolupracuje s odborníky a odbornými institucemi, jejichž služeb je oprávněna ke kontrolní činnosti využívat.
3. Funkční období odvolací a revizní komise je 4 roky. Změny v jejím složení může činit každá valná hromada.
4. Odvolací a revizní komise má 5 členů a 2 náhradníky. Členové odvolací a revizní komise zvolí ze svého středu předsedu.
5. Člen odvolací a revizní komise nesmí být členem žádného voleného ani jmenovaného orgánu na krajské úrovni, včetně činnosti rozhodčího a delegáta. O vyloučení člena odvolací a revizní komise z rozhodování platí ustanovení čl. 12 odst. 6.

Článek 21

Pražský fotbalový svaz

1. Pro území hl. m. Prahy je organizační jednotkou FA zřízenou podle § 6 odst. 2 e) zák. č. 83/1990 Sb. s vlastní právní subjektivitou odvozenou ze stanov FA Pražský fotbalový svaz (PFS).
2. PFS plní současně funkce KFS i OFS podle těchto stanov.
3. Nejvyšším orgánem PFS je VH, složená z delegátů všech členských klubů, která volí VV, revizní komisi a odvolací komisi.
4. VV plní funkci statutárního orgánu PFS. Jeho jménem navenek jedná předseda, popř. z jeho pověření vedoucí sekretář či další funkcionáři.
5. Podrobnosti o činnosti PFS upravuje jeho statut, který schvaluje VV FA.

Článek 22

Právní postavení okresních fotbalových svazů

Okresní fotbalový svaz (OFS) je organizační jednotkou FA zřízenou podle § 6 odst. 2 e) zák. č. 83/1990 Sb. OFS má vlastní právní subjektivitu odvozenou ze stanov FA.

Článek 23

Valná hromada OFS

1. Nejvyšším orgánem OFS je valná hromada.
2. Na VH vysílají po 1 delegátu všechny kluby, které mají sídlo na území okresu vyjma těch, které jsou podle čl. 6 odst. 4 těchto stanov začleněny jako celek do jiného okresu, kde se také účastní valné hromady.
Každý delegát má 1 hlas.
3. Delegáty podle odst. 2 jsou představitelé statutárních orgánů klubů podle jejich stanov popř. zakladatelských dokumentů.
4. VH se s hlasem poradním zúčastňují členové VV OFS, předseda a členové RK a předsedové komisí jmenovaných VV OFS. Z rozhodnutí VV se VH mohou účastnit i hosté; právo účasti mají vždy delegáti vyslaní VV FA a VV příslušného KFS.
5. Průběh VH upravuje jednací řád, který na návrh VV schvaluje VH, která také volí předsedajícího.
6. Řádnou VH svolává VV OFS jedenkrát za 2 roky, a to tak, aby se konala v období od 1.1. do 15.2. VV je povinen svolat VH nejpozději 4 týdny před jejím konáním. Mimořádnou VH svolá VV OFS, pokud to sám považuje za nutné anebo pokud o to požádá s uvedením důvodů nadpoloviční většina klubů se sídlem v okrese. MVH musí být svolána tak, aby se konala nejpozději 3 týdny od podání žádosti.
7. Každý klub s právem účasti na VH má právo předložit návrhy na předsedu a ostatní členy VV a členy RK, a to nejpozději 1 týden před konáním VH.
8. VH zejména:
 - a) projednává a schvaluje zprávu o činnosti VV vč. hospodaření a zprávu revizní komise
 - b) schvaluje finanční částku na činnost OFS a příspěvky klubům

- c) volí předsedu a dalších 4 – 8 členů VV a 3 členy revizní komise; funkcionáři jsou zvoleni, hlasuje-li pro ně nadpoloviční většina přítomných delegátů

Článek 24

Výkonný výbor OFS

1. VV má 5 – 9 členů vč. předsedy. Funkční období VV je 4 roky. Změny v jeho složení může provádět každá VH. Vždy však musí být dodrženy lhůty pro navrhování kandidátů. VV volí ze svého středu místopředsedu. Schází se zpravidla 1x měsíčně.
2. VV zabezpečuje usnesení VH a zajišťuje okresní soutěže. K jejich řízení vydává příslušné rozpisy. Jmenuje a odvolává předsedu a členy sportovně-technické komise, disciplinární komise, komise rozhodčích a případně i další komise (mládeže, trenérské, organizační, ekonomické, apod.). Je oprávněn rozhodovat ve věcech, které nejsou těmito stanovami, řády a předpisy FA vyhrazeny jiným orgánům, či které si nevyhradí VH OFS. VV schvaluje rozpočet OFS a dbá na jeho dodržování.
3. V záležitostech, v nichž podle zvláštních předpisů (sout. řád, disciplin. řád) přísluší v I. instanci rozhodování odborným komisím OFS (STK, DK, KR), plní VV funkci odvolacího orgánu.
4. VV je statutárním orgánem OFS. Navenek jedná za VV jeho předseda či z jeho pověření další funkcionáři či sekretář.
5. K zabezpečení své činnosti zřizuje VV funkci sekretáře.

Článek 25

Revizní komise OFS

1. Revizní komise má 3 členy a ze svého středu si volí předsedu. Její funkční období je shodné s VV. Změny ve složení RK může provádět každá VH. Členy RK nemohou být členové VV OFS.
2. Revizní komise kontroluje hospodaření VV a jeho komisí a kontroluje využívání poskytnutých dotací členskými kluby.

Článek 26

Futsal

V souladu s FIFA a UEFA působí v rámci FA svaz futsalu včetně subkomise plážového fotbalu.

Článek 27

Majetek FA

1. Majetek FA tvoří věci movité a nemovité, pohledávky a jiná majetková práva.
2. Zdrojem majetku FA jsou zejména příjmy z vlastní sportovní činnosti, z členských příspěvků, příspěvky a dotace od UEFA a FIFA, příjmy z hospodářské činnosti, příjmy ze zisku obchodních společností a dalších právnických osob, v nichž má FA účast, včetně podílu na výtěžku loterijních společností, a dále z příspěvků ze státního rozpočtu nebo z jiných veřejných rozpočtů, dary apod.
3. Majetek FA slouží výhradně k naplnění cílů a poslání činnosti FA v zájmu členů FA.

Článek 28

Uplatňování práv členů

1. Žádnému členu FA nesmí být odepřeno dovolávat se práva před orgány FA, které jsou povinny uzpůsobit svou činnost tak, aby nedocházelo k průtahům, a podněty, o nichž mají rozhodnout, byly projednány řádně. Rozhodování o právech a povinnostech členů je dvojinstanční, pokud předpisy FA nestanoví jinak. Orgány FA dbají na to, aby práva členů FA byla uplatňována v souladu se zásadami fair play a pravidly morálky. Porušování stanov, řádů a předpisů FA, jejich obcházení, jakož i neplnění povinností uložených orgány FA podle nich je nepřípustné a podléhá sankcím.
2. Omezit práva člena FA nebo stanovit mu další povinnosti je možno za provinění v soutěžích či v souvislosti s nimi a dále v případech, kdy to stanovují předpisy FA.

Článek 29

Řešení sporů

1. Členové FA – fyzické i právnické osoby jsou povinni spory vyplývající ze stanov, řádů a předpisů FA řešit prostřednictvím orgánů FA; na jiné orgány se mohou obrátit pouze v případě vyčerpání všech prostředků, které poskytují předpisy FA. Porušení tohoto ustanovení podléhá sankcím.
2. Vedle zákonného práva člena FA obrátit se podle zák. č. 83/1990 Sb. o sdružování občanů na obecný soud, může se obrátit s návrhem na vydání rozhodnutí k Rozhodčímu soudu pro sport (CAS) se sídlem v Lausanne, tak jak je stanoveno v předpisech FIFA a UEFA, a to s tím, že jeho rozhodnutí nepodléhá soudnímu přezkumu českých obecných soudů.

Článek 30
Rozhodčí řízení

1. O sporech mezi členy FA ze smluv mezi kluby a hráči, o sporech o plnění mezi kluby o odstupném za hráče, o sporech vyplývajících z činnosti agentů FA a o dalších obdobných sporech rozhodují členové sboru rozhodců FA.
2. Do sboru rozhodců запиše VV fyzické osoby – členy FA s úplným právnickým vzděláním navržené členskými kluby či registrovanými hráči a jmenuje z jejich řad předsedu a místopředsedu sboru rozhodců.
3. Sbor rozhodců jedná ve tříčlenných senátech, které jsou ustavovány tak, že každý z účastníků sporu jmenuje jednoho člena senátu z řad sboru rozhodců, a tyto dva pak jmenují předsedu senátu pro příslušný spor opět z řad sboru rozhodců. Pokud by se rozhodci neshodli, určí ho předseda resp. místopředseda sboru rozhodců z jeho řad.
4. Člen sboru rozhodců je vyloučen z projednávání věcí, v nichž může být zpochybněna jeho objektivita nebo nestrannost. O vyloučení rozhoduje předseda sboru rozhodců.
5. Rozhodnutí senátu sboru rozhodců musí být vyhlášeno při ústním jednání konaném ve věci a musí být včetně odůvodnění doručeno účastníkům sporu.
6. Proti rozhodnutí senátu sboru rozhodců lze podat odvolání do 21 dnů od jeho doručení.
7. O odvolání rozhoduje arbitrážní komise FA ustavená podle článku 13 těchto stanov.
8. Rozhodnutí vynesená v rozhodčím řízení jsou závazná pro všechny, jichž se týkají. Nerespektování těchto rozhodnutí podléhá sankcím.
9. Zásady činnosti sboru rozhodců a arbitrážní komise upravuje Řád rozhodčího řízení schválený VH FA.

Článek 31

Dohled

Nad dodržováním stanov, řádů a předpisů FA krajskými a okresními fotbalovými svazy dohlíží VV FA a je oprávněn upozorňovat je na porušování stanov, řádů a předpisů a žádat nápravu v termínech, které pro to stanoví. Nezajistí-li upozorněný orgán nápravu, může mu VV FA zkrátit nebo odejmout příspěvky, případně svolat jeho MVH ke sjednání nápravy, případně učinit jiná vhodná opatření.

Článek 32

Přechodná ustanovení

1. Orgány FA zvolené přede dnem nabytí účinnosti těchto stanov zůstávají v činnosti do příslušné řádné VH (FA, KFS, PFS, OFS) v roce 2013, kdy se uskuteční volby všech orgánů FA. To se týká i odvolacích a revizních komisí FA, KFS a PFS a arbitrážní komise FA; volba odvolacích komisí a revizních komisí a arbitrážní komise FA se uskuteční v r. 2013. Do té doby se ORK a AK řídí stávajícími předpisy; statuty odvolacích komisí a revizních komisí budou schváleny VH s účinností od jejich zvolení. Se stejnou účinností bude VH schválen i řád rozhodčího řízení.
2. Ustanovení čl. 3, 4 a 5 těchto stanov nabudou účinnosti k 1.1. 2012; do té doby se vznik, obsah a zánik členství řídí ustanoveními čl. 3 dosavadních stanov. Členství fyzických osob nabyté podle dosavadních stanov zaniká dnem 30.6. 2012. Členství právnických osob vzniklé dle dosavadních stanov zůstává v platnosti.

Článek 33

Závěrečná ustanovení

1. Tyto stanovy nabývají platnosti a účinnosti dnem schválení VH FA, tj. 26.06.2011 ve znění změn schválených VH FA dne 17.11.2011 a dne 2.6.2012.
2. Ke dni 26.6.2011 se zrušují Stanovy schválené VH ČMFS dne 27.01. 1990 ve znění změn a doplňků.